

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ AKTU PRAWNEGO:		USTAWA Z DNIA ..... O ZMIANIE USTAWY o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz niektórych innych ustaw		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/789 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiająca przepisy dotyczące wykonywania praw autorskich i praw pokrewnych mające zastosowanie do niektórych transmisji online prowadzonych przez organizacje radiowe i telewizyjne oraz do reemisji programów telewizyjnych i radiowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 93/83/EWG (Dz. Urz. UE L 130 z 17.05.2019, str. 82) DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/790 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym oraz zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2002/29/WE (Dz. Urz. UE L 130 z 17.05.2019, str. 92)		
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU		Termin wejścia w życie powinien być możliwie szybki, gdyż termin implementacji obu dyrektyw upłynął 7 czerwca 2021 r.		
DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/789 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiająca przepisy dotyczące wykonywania praw autorskich i praw pokrewnych mające zastosowanie do niektórych transmisji online prowadzonych przez organizacje radiowe i telewizyjne oraz do reemisji programów telewizyjnych i radiowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 93/83/EWG				
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red.	Treść przepisu ustawy
Art. 1	<p align="center">Przedmiot</p> <p>Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy, których celem jest poprawa transgranicznego dostępu do większej liczby programów telewizyjnych i radiowych przez ułatwienie weryfikacji lub pozyskiwania praw w związku ze świadczeniem usług online, które mają charakter dodatkowy w stosunku do nadawania niektórych rodzajów programów telewizyjnych i radiowych, oraz w związku z reemisją programów telewizyjnych i radiowych. Niniejsza dyrektywa ustanawia również przepisy dotyczące transmisji programów telewizyjnych i radiowych w drodze wprowadzania bezpośredniego.</p>	N		
Art. 2	<p align="center">Definicje</p> <p>Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:</p> <p>1) „dodatkowa usługa online” oznacza usługę online polegającą na przekazywaniu do powszechnego odbioru, przez organizację radiową lub telewizyjną lub pod jej kontrolą i na jej odpowiedzialność, programów telewizyjnych lub radiowych równocześnie z ich nadawaniem lub w określonym czasie po ich nadaniu przez tę organizację oraz na przekazywaniu do powszechnego odbioru wszelkich materiałów dodatkowych w stosunku do takiego nadania;</p>	T	art. 1 pkt 1 lit. b projektu ustawy (dot. art. 6 ust. 1 pkt 24 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)	<p>Art. 6. 1 pkt 24 pr. aut.</p> <p>24) dodatkową usługą online jest usługa świadczona drogą elektroniczną w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U z 2020 r. poz. 344), polegająca na przekazywaniu do powszechnego odbioru przez organizację radiową lub telewizyjną, lub pod jej kontrolą i na jej odpowiedzialność, programów telewizyjnych lub radiowych równocześnie z ich nadawaniem lub w określonym czasie po ich nadaniu przez tę organizację oraz na przekazywaniu do powszechnego odbioru wszelkich materiałów dodatkowych w stosunku do takiego nadania, które wzbogacają lub w inny sposób poszerzają nadawane programy, w szczególności poprzez zapowiedzi, poszerzanie, uzupełnianie lub ocenę treści danego programu;</p>

<p>2) „reemisja” oznacza przeznaczoną do powszechnego odbioru równoczesną, niezmienną i pełną reemisję – inną niż retransmisja drogą kablową zdefiniowana w dyrektywie nr 93/83/EWG – przeznaczonej do powszechnego odbioru pierwotnej transmisji programów telewizyjnych lub radiowych z innego państwa członkowskiego, jeżeli taka pierwotna transmisja odbywa się drogą przewodową lub bezprzewodową, w tym satelitarną, lecz nie jest transmisją online, pod warunkiem że:</p> <p>a) reemisji dokonuje podmiot inny niż organizacja radiowa lub telewizyjna, która przeprowadziła pierwotną transmisję lub pod której kontrolą i na której odpowiedzialność taka pierwotna transmisja została przeprowadzona, niezależnie od sposobu, w jaki reemitent otrzymuje sygnał będący nośnikiem programu od organizacji radiowej lub telewizyjnej w celu reemisji; oraz</p> <p>b) w przypadku, gdy reemisja dokonywana jest za pośrednictwem usługi dostępu do internetu zdefiniowanej w art. 2 akapit drugi pkt 2 rozporządzeniu (UE) 2015/2120 jest ona prowadzona w środowisku kontrolowanym;</p> <p>3) „środowisko kontrolowane” oznacza środowisko, w którym reemitent dokonuje zabezpieczonej reemisji do upoważnionych użytkowników;</p> <p>4) „wprowadzanie bezpośrednie” oznacza proces techniczny, za pomocą którego organizacja radiowa lub telewizyjna przesyła swój sygnał będący nośnikiem programu organizacji innej niż organizacja radiowa lub telewizyjna w taki sposób, że sygnał ten nie jest publicznie dostępny w trakcie tego przesyłu.</p>	<p>T</p> <p>T</p> <p>T</p>	<p>art. 1 pkt 1 lit. a projektu ustawy (dot. art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>art. 1 pkt 1 lit. a projektu ustawy (dot. art. 6 ust. 1 pkt 5 <i>in fine</i> ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>art. 1 pkt 1 lit. a projektu ustawy (dot. art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p>	<p>Art. 6. 1 pkt 5 pr. aut. 5) reemitowaniem utworu jest jego rozpowszechnianie przez inny podmiot niż pierwotnie nadający lub pod którego kontrolą i na którego odpowiedzialność takie pierwotne nadanie zostało przeprowadzone, drogą przejmowania w całości i bez zmian jego programu oraz równoczesnego i integralnego przekazywania tego programu do powszechnego odbioru, jeżeli takie pierwotne nadanie nie jest nadaniem online, niezależnie od sposobu, w jaki reemitent otrzymuje sygnał umożliwiający mu reemisję, oraz także wtedy, gdy zamiast pierwotnego nadania sygnał ten organizacja radiowa lub telewizyjna przesyła do reemitowania w taki sposób, że nie jest on publicznie dostępny w trakcie tego przesyłu (wprowadzenie bezpośrednie); w przypadku gdy reemisja dokonywana jest za pośrednictwem usługi dostępu do Internetu, zdefiniowanej w art. 2 akapit 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 310 z 26.11.2015, str. 1), jest ona prowadzona w sposób umożliwiający dostęp do niej wyłącznie upoważnionym użytkownikom;</p> <p>5) reemisja (...) prowadzona w sposób umożliwiający dostęp do niej wyłącznie upoważnionym użytkownikom;</p> <p>5) (...) oraz także wtedy, gdy zamiast pierwotnego nadania sygnał ten organizacja radiowa lub telewizyjna przesyła do reemitowania w taki sposób, że nie jest on publicznie dostępny w trakcie tego przesyłu (wprowadzenie bezpośrednie);(...);</p>
<p>Stosowanie zasady państwa pochodzenia do dodatkowych usług online</p> <p>1. Czynności publicznego komunikowania utworów lub przedmiotów praw pokrewnych, drogą przewodową lub bezprzewodową, i publicznego</p>	<p>T</p>	<p>art. 1 pkt 2 projektu ustawy (dot.</p> <p>Art. 6². 1. pr. aut. Rozpowszechnianie drogą przewodową lub bezprzewodową utworów odnoszących się do:</p> <p>1) programów radiowych,</p>	

<p>Art. 3</p>	<p>udostępniania utworów lub przedmiotów praw pokrewnych, drogą przewodową lub bezprzewodową, w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i czasie w przez siebie wybranym, w odniesieniu do: a) programów radiowych; oraz</p> <p>b) programów telewizyjnych:</p> <p>(i) informacyjnych i publicystycznych; lub</p> <p>(ii) będących własnymi produkcjami organizacji radiowej lub telewizyjnej w całości przez nią finansowanymi,</p> <p>w ramach świadczenia dodatkowej usługi online przez organizację radiową lub telewizyjną lub pod jej kontrolą i na jej odpowiedzialność, jak również czynności zwielokrotniania takich utworów lub przedmiotów praw pokrewnych, niezbędne w celu świadczenia takiej dodatkowej usługi online, umożliwienia dostępu do niej lub korzystania z niej w odniesieniu do wymienionych powyżej programów uznaje się, do celów wykonywania praw autorskich i praw pokrewnych dotyczących tych czynności, za mające miejsce wyłącznie w państwie członkowskim, w którym organizacja radiowa lub telewizyjna posiada swoje główne przedsiębiorstwo.</p> <p>Akapit pierwszy lit. b) nie ma zastosowania do nadawania wydarzeń sportowych oraz zawartych w nich utworów i przedmiotów praw pokrewnych.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby strony ustalając wysokość wynagrodzenia za korzystanie z praw, do których zastosowanie ma zasada państwa pochodzenia określona w ust. 1, uwzględniały wszystkie aspekty świadczenia dodatkowej usługi online, takie jak jej cechy, w tym czas dostępności online programów udostępnianych w ramach tej usługi, jej odbiorcy oraz dostępne wersje językowe. Akapit pierwszy nie wyklucza możliwości ustalenia wysokości wynagrodzenia na podstawie przychodów organizacji radiowej lub telewizyjnej.</p> <p>3. Zasada państwa pochodzenia określona w ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla swobody umów przysługującej podmiotom uprawnionym oraz organizacjom radiowym i telewizyjnym, która pozwala im uzgodnić, zgodnie z prawem Unii, ograniczenia w odniesieniu do korzystania z takich praw, w tym praw objętych dyrektywą 2001/29/WE.</p>	<p>T</p> <p>T</p> <p>T</p>	<p>art. 6² ust. 1 pkt 1-2 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>art. 1 pkt 2 projektu ustawy (dot. art. 6² ust. 2 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>art. 1 pkt 2 projektu ustawy (dot. art. 6² ust. 3 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>art. 1 pkt 2 projektu ustawy (dot. art. 6² ust. 4 ustawy o prawie</p>	<p>2) programów telewizyjnych o charakterze informacyjnym, publicystycznym lub będących własnymi produkcjami organizacji radiowej lub telewizyjnej w całości przez nią finansowanymi</p> <p>– w ramach świadczenia dodatkowej usługi online przez organizację radiową lub telewizyjną lub pod jej kontrolą i na jej odpowiedzialność, jak również zwielokrotnianie takich utworów, niezbędne w celu świadczenia takiej dodatkowej usługi online, umożliwienia dostępu do niej lub korzystania z niej w odniesieniu do programów, o których mowa w pkt 1 i 2, uznaje się, do celów wykonywania praw autorskich dotyczących tych czynności, za mające miejsce wyłącznie w państwie, w którym organizacja radiowa lub telewizyjna posiada swoje główne przedsiębiorstwo.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do nadawania telewizyjnego wydarzeń sportowych oraz zawartych w tych nadaniach utworów.</p> <p>3. Strony, ustalając wysokość wynagrodzenia za korzystanie z praw, do których zastosowanie ma zasada państwa pochodzenia określona w ust. 1, uwzględniają wszystkie aspekty świadczenia dodatkowej usługi online, takie jak jej cechy, w tym czas dostępności online programów udostępnianych w ramach tej usługi, jej odbiorców oraz dostępne wersje językowe. Nie wyklucza to możliwości ustalenia wysokości wynagrodzenia na podstawie przychodów organizacji radiowej lub telewizyjnej.</p> <p>4. Przepis ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla swobody umów przysługującej uprawnionym oraz organizacjom radiowym i telewizyjnym, która pozwala im uzgodnić ograniczenia w odniesieniu do korzystania z utworów.</p>
----------------------	---	----------------------------	--	--

	<p>Umowy w sprawie wykonywania praw autorskich i praw pokrewnych dotyczących czynności publicznego komunikowania utworów lub przedmiotów praw pokrewnych, drogą przewodową lub bezprzewodową, i publicznego udostępniania utworów lub przedmiotów praw pokrewnych, drogą przewodową lub bezprzewodową, w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w wybranym przez siebie miejscu i czasie, następujących w trakcie świadczenia dodatkowej usługi online, a także czynności zwielokrotniania niezbędnych do celów świadczenia takiej usługi online, dostępu do niej lub korzystania z niej obowiązujące w dniu 7 czerwca 2021 r. podlegają art. 3 od dnia 7 czerwca 2023 r., jeżeli wygasają po tej dacie.</p> <p>Uzyskane zezwolenia dotyczące czynności publicznego komunikowania objęte zakresem stosowania art. 8 obowiązujące w dniu 7 czerwca 2021 r. podlegają art. 8 od dnia 7 czerwca 2025 r., jeżeli wygasają po tej dacie.</p>	T	ustawy art. 4 ust. 2 projektu ustawy	<p>niniejszą ustawą, stosuje się do obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy umów o korzystanie z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych w ramach dodatkowej usługi online – od dnia 7 czerwca 2023 r., jeżeli umowy te wygasają po tej dacie.</p> <p>2. Przepis art. 21¹ ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zgód uprawnionego na rozpowszechnianie utworów lub przedmiotów praw pokrewnych udostępnionych rozpowszechniającemu drogą wprowadzenia bezpośredniego – od dnia 7 czerwca 2025 r., jeżeli wygasają po tej dacie.</p>
Art. 12	<p style="text-align: center;">Transpozycja</p> <p>1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia 7 czerwca 2021 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.</p> <p>2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p>	N		
Art. 13	<p style="text-align: center;">Wejście w życie</p> <p>Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p>	N		
Art. 14	<p style="text-align: center;">Adresaci</p> <p>Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.</p>	N		
DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/790 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym oraz zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2002/29/WE				
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red.	Treść przepisu ustawy
Art. 1	<p style="text-align: center;">Przedmiot i zakres stosowania</p> <p>1. Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady, których celem jest dalsza harmonizacja przepisów prawa Unii mających zastosowanie do prawa autorskiego i praw pokrewnych w ramach rynku wewnętrznego, ze szczególnym uwzględnieniem cyfrowych i transgranicznych sposobów korzystania z treści chronionych. Niniejsza dyrektywa ustanawia także zasady dotyczące wyjątków</p>	N		

	<p>i ograniczeń w zakresie prawa autorskiego i praw pokrewnych, ułatwiania udzielania licencji, jak również zasady mające na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania rynku w zakresie eksploatacji utworów i innych przedmiotów objętych ochroną.</p> <p>2. Z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 24, niniejsza dyrektywa nie narusza istniejących zasad ustanowionych w dyrektywach obowiązujących obecnie w tym obszarze, w szczególności w dyrektywach 96/9/WE, 2000/31/WE, 2001/29/WE, 2006/115/WE, 2009/24/WE, 2012/28/UE i 2014/26/UE, i nie ma na te zasady żadnego wpływu.</p>			
Art. 2	<p style="text-align: center;">Definicje</p> <p>Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:</p> <p>1) „organizacja badawcza” oznacza uczelnię, łącznie z należącymi do niej bibliotekami, instytut badawczy lub inny podmiot, których głównym celem jest prowadzenie badań naukowych lub działalności edukacyjnej obejmującej także prowadzenie badań naukowych:</p> <p>a) w sposób nienastawiony na zysk lub poprzez ponowne inwestowanie całości zysków w swoje badania naukowe; lub</p> <p>b) zgodnie z uznaną przez dane państwo członkowskie misją realizowania interesu publicznego; w taki sposób, że z dostępu do wyników takich badań naukowych nie może korzystać na preferencyjnych warunkach przedsiębiorstwo mające decydujący wpływ na taką organizację;</p> <p>2) „eksploracja tekstów i danych” oznacza zautomatyzowaną technikę analityczną służącą do analizowania tekstów i danych w postaci cyfrowej w celu wygenerowania informacji, obejmujących między innymi wzorce, tendencje i korelacje;</p> <p>3) „instytucja dziedzictwa kulturowego” oznacza ogólnodostępną bibliotekę lub muzeum, archiwum lub instytucję dziedzictwa filmowego lub instytucję dziedzictwa dźwiękowego;</p>	<p>T</p> <p>N</p> <p>T</p> <p>T</p>	<p>art. 1 pkt 2 lit. b projektu ustawy (dot. art. 6 ust. 1 pkt 21-24 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>art. 2 pkt 1 projektu ustawy (dot. art. 2 ust. 1 pkt 3a ustawy o ochronie baz danych)</p> <p>art. 1 pkt 5 projektu ustawy (dot. art. 26² ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p>	<p><i>Ustawa w obecnym brzmieniu nie zawiera definicji „organizacji badawczej”, natomiast w wielu przepisach wymienia podmioty, które wyczerpują zakres definicji „organizacji badawczej”. W związku z tym nie ma potrzeby wprowadzania odrębnej definicji.</i></p> <p>Art. 6. 1. pkt 21 pr. aut. 21) eksploracją tekstów i danych jest ich analiza przy zastosowaniu zautomatyzowanej techniki służącej do analizowania tekstów i danych w postaci cyfrowej w celu wygenerowania informacji obejmujących w szczególności wzorce, tendencje i korelacje;</p> <p>Art. 2. 1. pkt 3a u.bz. 3a) eksploracja tekstów i danych oznacza eksplorację tekstów i danych w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych;</p> <p><i>Definicja „instytucji dziedzictwa kulturowego” zawiera się w treści art. 26² ust. 1.</i> Art. 26². 1. pr. aut. Biblioteki, muzea, archiwa oraz instytucje kultury, których statutowym zadaniem jest gromadzenie, ochrona i upowszechnianie zbiorów dziedzictwa filmowego lub fonograficznego, zwane dalej „instytucjami dziedzictwa kulturowego”, a także uczelnie, instytuty badawcze, o których mowa w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 498), oraz instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk, o których mowa w art. 50 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2020 r. poz. 1796), mogą zwielokrotniać utwory w celu eksploracji tekstów i danych do celów badawczych, jeżeli czynności te nie są dokonywane w celu osiągnięcia bezpośredniej lub pośredniej korzyści majątkowej.</p>

	<p>4) „publikacja prasowa” oznacza zbiór złożony głównie z utworów literackich o charakterze dziennikarskim, mogący jednakże obejmować także inne utwory lub inne przedmioty objęte ochroną, który: a) stanowi odrębną całość w ramach periodycznej lub regularnie aktualizowanej pod jednym tytułem publikacji, takiej jak gazeta lub czasopismo o tematyce ogólnej lub specjalistycznej; b) ma na celu dostarczenie opinii społecznej informacji dotyczących aktualnych wiadomości lub innej tematyki; oraz c) jest publikowany w dowolnym medium z inicjatywy dostawcy usług, na jego odpowiedzialność i pod jego kontrolą. Publikacje periodyczne publikowane do celów naukowych lub akademickich, takie jak czasopisma naukowe, nie są publikacjami prasowymi do celów niniejszej dyrektywy;</p> <p>5) „usługa społeczeństwa informacyjnego” oznacza usługę w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy (UE) 2015/1535;</p> <p>6) „dostawca usług udostępniania treści online” oznacza dostawcę usług społeczeństwa informacyjnego, którego głównym lub jednym z głównych celów jest przechowywanie i udzielanie publicznego dostępu do dużej liczby chronionych prawem autorskim utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną zamieszczanych przez użytkowników tych usług, które są przez niego organizowane i promowane w celach zarobkowych.</p> <p>Dostawców takich usług, jak nienastawione na zys encyklopedie internetowe, nienastawione na zys repozytoria naukowe i edukacyjne, platformy tworzenia otwartego oprogramowania i platformy wymiany otwartego oprogramowania, dostawców usług łączności elektronicznej zdefiniowanych w dyrektywie (UE) 2018/1972, internetowych platform handlowych oraz usług w chmurze dla przedsiębiorstw i usług w chmurze obliczeniowej, które umożliwiają użytkownikom zamieszczanie treści na własny użytek, nie uznaje się za dostawców usług udostępniania treści online w rozumieniu niniejszej dyrektywy.</p>	<p>T</p> <p>N</p> <p>T</p>	<p>art. 1 pkt 19 projektu ustawy (dot. art. 99⁷ ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>art. 1 pkt 2 lit. b projektu ustawy (dot. art. 6 ust. 1 pkt 22 i 23 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p>	<p>Art. 99⁷. 1. pr. aut. Publikacją prasową jest zbiór utworów lub przedmiotów praw pokrewnych złożony głównie z utworów słownych o charakterze dziennikarskim, stanowiący odrębną całość w ramach periodycznej lub regularnie aktualizowanej pod jednym tytułem publikacji, takiej jak gazeta lub czasopismo, w szczególności dziennik, tygodnik lub miesięcznik o tematyce ogólnej lub specjalistycznej oraz internetowy serwis informacyjny, rozpowszechniany w celach informacyjnych w dowolnej formie i w dowolny sposób w ramach działalności gospodarczej podmiotu, który sprawuje faktyczną i prawną kontrolę nad doбором rozpowszechnianych treści. Publikacjami prasowymi nie są publikacje periodyczne publikowane do celów naukowych lub akademickich.</p> <p><i>Definicja ta jest zawarta w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344).</i></p> <p>Art. 6. 1. pkt 22 i 23 pr. aut. 22) dostawcą usług społeczeństwa informacyjnego jest podmiot świadczący usługi drogą elektroniczną w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344); 23) dostawcą usług udostępniania treści online jest dostawca usług społeczeństwa informacyjnego, którego głównym lub jednym z głównych celów jest przechowywanie i udzielanie publicznego dostępu do dużej liczby utworów lub przedmiotów praw pokrewnych zamieszczanych przez użytkowników tych usług, które to utwory lub przedmioty praw pokrewnych są przez niego organizowane i promowane w celach zarobkowych; za takich dostawców nie uznaje się w szczególności dostawców takich usług, jak niedziałające w celach zarobkowych encyklopedie internetowe, repozytoria naukowe i edukacyjne, platformy tworzenia otwartego oprogramowania i platformy wymiany otwartego oprogramowania, dostawców usług łączności elektronicznej zdefiniowanych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej (wersja przekształcona), internetowych platform handlowych oraz usług w chmurze dla przedsiębiorstw i usług w chmurze obliczeniowej, które umożliwiają użytkownikom zamieszczanie treści na własny użytek;</p>
--	---	----------------------------	--	--

<p>Art. 3</p>	<p align="center">Eksploatacja tekstów i danych na potrzeby badań naukowych</p> <p>1. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy przewidujące wyjątek od praw przewidzianych w art. 5 lit. a) i art. 7 ust. 1 dyrektywy 96/9/WE, w art. 2 dyrektywy 2001/29/WE oraz w art. 15 ust. 1 niniejszej dyrektywy w odniesieniu do zwielokrotnień i pobrań dokonywanych przez organizacje badawcze i instytucje dziedzictwa kulturowego w celu przeprowadzenia, do celów badań naukowych, eksploatacji tekstów i danych na utworach lub innych przedmiotach objętych ochroną, do których mają zgodny z prawem dostęp.</p> <p>2. Kopie utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną, wykonane zgodnie z ust. 1, są przechowywane z zachowaniem odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i mogą być przechowywane do celów badań naukowych, w tym do celów weryfikacji wyników badań.</p> <p>3. Podmioty uprawnione mogą stosować środki zapewniające bezpieczeństwo i integralność sieci i baz danych, w których utwory lub inne przedmioty objęte ochroną są przechowywane. Środki te nie mogą wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.</p> <p>4. Państwa członkowskie zachęcają podmioty uprawnione, organizacje badawcze oraz instytucje dziedzictwa kulturowego do zdefiniowania wspólnie uzgodnionych najlepszych praktyk dotyczących stosowania obowiązku i środków, o których mowa, odpowiednio, w ust. 2 i 3</p>	<p>T</p> <p>N</p>	<p>art. 1 pkt 5 projektu ustawy (dot. art. 26² ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>i art. 2 pkt 3 projektu ustawy (dot. art. 8b ustawy o ochronie baz danych)</p>	<p>Art. 26². 1. pr. aut. Biblioteki, muzea, archiwa oraz instytucje kultury, których statutowym zadaniem jest gromadzenie, ochrona i upowszechnianie zbiorów dziedzictwa filmowego lub fonograficznego, zwane dalej „instytucjami dziedzictwa kulturowego”, a także uczelnie, instytuty badawcze, o których mowa w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 498), oraz instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk, o których mowa w art. 50 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2020 r. poz. 1796), mogą zwielokrotniać utwory w celu eksploatacji tekstów i danych do celów badawczych, jeżeli czynności te nie są dokonywane w celu osiągnięcia bezpośredniej lub pośredniej korzyści majątkowej.</p> <p>2. Utwory zwielokrotnione zgodnie z ust. 1 są przechowywane z zachowaniem odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i wyłącznie do celów badawczych, w tym weryfikacji wyników tych badań.</p> <p>3. Uprawniony może stosować środki zapewniające bezpieczeństwo i integralność sieci i baz danych, w których utwory są przechowywane. Środki te nie mogą wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.</p> <p>Art. 8b. 1. u.bz. Biblioteki, muzea, archiwa oraz instytucje kultury, których statutowym zadaniem jest gromadzenie, ochrona i upowszechnianie zbiorów dziedzictwa filmowego lub fonograficznego, zwane dalej „instytucjami dziedzictwa kulturowego”, a także uczelnie, instytuty badawcze, o których mowa w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 498) oraz instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk, o których mowa w art. 50 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2020 r. poz. 1796), mogą zwielokrotniać bazy danych w celu eksploatacji tekstów i danych do celów badawczych, jeżeli czynności te nie są dokonywane w celu osiągnięcia bezpośredniej lub pośredniej korzyści majątkowej.</p> <p>2. Bazy danych zwielokrotnione zgodnie z ust. 1 są przechowywane z zachowaniem odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i wyłącznie do celów badawczych, w tym weryfikacji wyników tych badań.</p> <p>3. Uprawniony może stosować środki zapewniające bezpieczeństwo i integralność sieci i baz danych. Środki te nie mogą wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.</p>
<p>Art. 4</p>	<p align="center">Wyjątki lub ograniczenia w odniesieniu do eksploatacji tekstów i danych</p> <p>1. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy przewidujące wyjątek lub ograniczenie dotyczące praw przewidzianych w art. 5 lit. a) i art. 7 ust. 1 dyrektywy 96/9/WE, art. 2 dyrektywy 2001/29/WE, art. 4 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2009/24/WE oraz art. 15 ust. 1 niniejszej dyrektywy w odniesieniu</p>	<p>T</p>	<p>art. 1 pkt 5 projektu ustawy (dot. art. 26³ ustawy o prawie</p>	<p>Art. 26³. 1. pr. aut. Wolno zwielokrotniać rozpowszechnione utwory w celu eksploatacji tekstów i danych, chyba że uprawniony zastrzegł inaczej w odpowiedni sposób. W przypadku utworów publicznie udostępnionych w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym, zastrzeżenie to następuje za pomocą środków nadających się do odczytu maszynowego.</p>

	<p>do zwielokrotnień i pobrań dostępnych zgodnie z prawem utworów i innych przedmiotów objętych ochroną do celów eksploracji tekstów i danych.</p> <p>2. Zwielokrotnienia i pobrania dokonane zgodnie z ust. 1 mogą być przechowywane tak długo, jak jest to konieczne do celów eksploracji tekstów i danych.</p> <p>3. Wyjątek lub ograniczenie przewidziane w ust. 1 ma zastosowanie, pod warunkiem że korzystanie z utworów i innych przedmiotów objętych ochroną, o których mowa w tym ustępie, nie zostało wyraźnie zastrzeżone przez podmioty uprawnione w odpowiedni sposób, na przykład za pomocą środków nadających się do odczytu maszynowego w przypadku treści, które zostały podane do publicznej wiadomości w internecie.</p> <p>4. Niniejszy artykuł nie ma wpływu na stosowanie art. 3 niniejszej dyrektywy.</p>		<p>autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>i art. 2 pkt 3 projektu ustawy (dot. art. 8a ustawy o ochronie baz danych)</p>	<p>2. Utwory zwielokrotnione zgodnie z ust. 1 mogą być przechowywane wyłącznie w celu eksploracji tekstów i danych, tak długo, jak jest to konieczne.</p> <p>Art. 8a. 1. u.bz. Wolno zwielokrotniać rozpowszechnione bazy danych w celu eksploracji tekstów i danych, chyba że uprawniony zastrzegł inaczej w odpowiedni sposób. W przypadku baz danych publicznie udostępnionych w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym, zastrzeżenie to następuje za pomocą środków nadających się do odczytu maszynowego.</p> <p>2. Bazy danych zwielokrotnione zgodnie z ust. 1 mogą być przechowywane wyłącznie w celu eksploracji tekstów i danych, tak długo jak jest to konieczne.</p>
Art. 5	<p>Korzystanie z utworów i innych przedmiotów objętych ochroną w cyfrowej i transgranicznej działalności dydaktycznej</p> <p>1. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy przewidujące wyjątek lub ograniczenie dotyczące praw przewidzianych w art. 5 lit. a), b), d) i e) i art. 7 ust. 1 dyrektywy 96/9/WE, art. 2 i 3 dyrektywy 2001/29/WE, art. 4 ust. 1 dyrektywy 2009/24/WE oraz art. 15 ust. 1 niniejszej dyrektywy, aby umożliwić cyfrowe korzystanie z utworów i innych przedmiotów objętych ochroną wyłącznie w celu zilustrowania w ramach nauczania, w zakresie uzasadnionym przez niekomercyjny cel, który ma zostać osiągnięty, pod warunkiem że korzystanie to: a) odbywa się na odpowiedzialność placówki edukacyjnej, na jej terenie lub w innym miejscu, lub za pośrednictwem bezpiecznego środowiska elektronicznego dostępnego wyłącznie dla uczniów lub studentów i pracowników dydaktycznych danej placówki edukacyjnej; oraz b) jest opatrzone informacją dotyczącą źródła, łącznie z imieniem i nazwiskiem twórcy, chyba że okaże się to niemożliwe.</p> <p>2. Niezależnie od art. 7 ust. 1 państwa członkowskie mogą wprowadzić przepisy przewidujące, że wyjątek lub ograniczenie przyjęte na podstawie ust. 1 nie ma zastosowania lub nie ma zastosowania w odniesieniu do szczególnych sposobów korzystania lub szczególnych rodzajów utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną, takich jak materiał przeznaczony przede wszystkim na rynek edukacyjny lub zapis nutowy, tak długo jak odpowiednie licencje uprawniające do czynności, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, które uwzględniają potrzeby i specyfikę placówek edukacyjnych, są łatwo dostępne na rynku. Państwa członkowskie, które postanowią skorzystać z przepisu zawartego w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, aby licencje uprawniających do czynności, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, były w odpowiedni sposób dostępne i widoczne dla</p>	<p>T</p> <p>N</p>	<p>art. 1 pkt 5 projektu ustawy (dot. art. 27 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>i art. 2 pkt 2 projektu ustawy (dot. art. 8 ustawy o ochronie baz danych)</p>	<p>Art. 27. 1. pr. aut. Instytucje oświatowe oraz podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, mogą na potrzeby zilustrowania treści przekazywanych w celach dydaktycznych lub w celu prowadzenia działalności naukowej korzystać z rozpowszechnionych utworów w oryginale i w tłumaczeniu oraz zwielokrotniać w tym celu rozpowszechnione drobne utwory lub fragmenty większych utworów pod warunkiem, że korzystanie to odbywa się na odpowiedzialność tej instytucji lub podmiotu, na ich terenie lub w innym miejscu, lub za pośrednictwem bezpiecznego środowiska elektronicznego dostępnego tylko dla uczących się i nauczających lub prowadzących działalność naukową w danej instytucji lub podmiocie.</p> <p><i>Nie planuje się wprowadzenia ograniczeń stosowania postaci dozwolonego użytku, które dopuszcza art. 5 ust. 2 dyrektywy.</i></p>

	<p>placówek edukacyjnych.</p> <p>3. Uznaje się, że korzystanie z utworów i innych przedmiotów objętych ochroną wyłącznie w celu zilustrowania w ramach nauczania za pośrednictwem bezpiecznych środowisk elektronicznych, podejmowane zgodnie z przepisami prawa krajowego przyjętymi zgodnie z niniejszym artykułem, ma miejsce wyłącznie w państwie członkowskim, w którym dana placówka edukacyjna ma swoją siedzibę.</p> <p>4. Państwa członkowskie mogą wprowadzić przepisy przewidujące godziwą rekompensatę dla podmiotów uprawnionych z tytułu korzystania na podstawie ust. 1 z ich utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną.</p>	<p>T</p> <p>N</p>		<p>Art. 27. 2. pr. aut. Uznaje się, że korzystanie z utworu w sposób określony w ust. 1 odbywa się w państwie, w którym dana instytucja oświatowa lub podmiot mają swoją siedzibę.</p> <p><i>Nie przewiduje się wprowadzenia rekompensaty, o której mowa w art. 5 ust. 4 dyrektywy.</i></p> <p>Art. 8. 1a. u.bz. W przypadku instytucji oświatowych oraz podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, 583, 655, 682, 807 i 1010), korzystanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, odbywa się na odpowiedzialność tej instytucji lub podmiotu, na ich terenie lub w innym miejscu, lub za pośrednictwem bezpiecznego środowiska elektronicznego dostępnego tylko dla uczących się i nauczających lub prowadzących działalność naukową w danej instytucji lub podmiocie.</p> <p>1b. Uznaje się, że korzystanie, o którym mowa w ust. 1a, odbywa się w państwie, w którym dana instytucja oświatowa lub podmiot mają swoją siedzibę.</p> <p>Art. 2. 1. pkt 3a u.bz. 3a) instytucja oświatowa oznacza instytucję oświatową w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych.</p>
<p>Art. 6</p>	<p>Zachowanie dziedzictwa kulturowego</p> <p>Państwa członkowskie wprowadzają przepisy przewidujące wyjątek od praw przewidzianych w art. 5 lit. a) oraz art. 7 ust. 1 dyrektywy 96/9/WE, art. 2 dyrektywy 2001/29/WE, art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2009/24/WE i art. 15 ust. 1 niniejszej dyrektywy w celu zezwolenia instytucjom dziedzictwa kulturowego na wykonywanie kopii wszelkich utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną, które znajdują się na stałe w ich zbiorach, niezależnie od formatu lub nośnika, do celów zachowania takich utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną i w zakresie potrzebnym do tego zachowania.</p>	<p>T</p>	<p>art. 1 pkt 7 projektu ustawy (dot. art. 28 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>i art. 2 pkt 2 projektu ustawy (dot. art. 8c ustawy o ochronie baz danych)</p>	<p>Art. 28. 1. pr. aut. Instytucje oświatowe, uczelnie, instytuty badawcze prowadzące działalność, o której mowa w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk prowadzące działalność, o której mowa w art. 50 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, oraz instytucje dziedzictwa kulturowego mogą:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) użyczać, w zakresie swoich zadań statutowych, egzemplarze utworów rozpowszechnionych, 2) zwielokrotniać utwory znajdujące się na stałe we własnych zbiorach, niezależnie od formatu lub nośnika, w celu uzupełnienia, zachowania lub ochrony tych zbiorów, 3) udostępniać zbiory dla celów badawczych lub poznawczych za pośrednictwem końcówek systemu informatycznego (terminali) znajdujących się na terenie tych jednostek <p>– jeżeli czynności te nie są dokonywane w celu osiągnięcia bezpośredniej lub pośredniej korzyści majątkowej.</p> <p>Art. 8c. u.bz. Instytucje dziedzictwa kulturowego mogą zwielokrotniać bazy danych znajdujące się we własnych zbiorach, niezależnie od formatu lub nośnika, w celu</p>

				uzupełnienia, zachowania lub ochrony tych zbiorów.
Art. 7	<p style="text-align: center;">Przepisy wspólne</p> <p>1. Każde postanowienie umowne sprzeczne z wyjątkami przewidzianymi w art. 3, 5 i 6 jest bezskuteczne.</p> <p>2. Do wyjątków i ograniczeń przewidzianych w niniejszym tytule zastosowanie ma art. 5 ust. 5 dyrektywy 2001/29/WE. Art. 6 ust. 4 akapit pierwszy, trzeci i piąty dyrektywy 2001/29/WE ma zastosowanie do art. 3–6 niniejszej dyrektywy</p>	N		<p><i>Powyższe przepisy dyrektywy nie wymagają uwzględnienia w projektowanej ustawie, ponieważ przepisy ustawy o prawie autorskim dotyczące dozwolonego użytku (art. 23–³⁵) nie pozostawiają wątpliwości, że znajdują zastosowanie niezależnie od woli uprawnionych, a więc także niezależnie od ew. postanowień umownych między uprawnionym a beneficjentem danej instytucji dozwolonego użytku.</i></p> <p><i>Art. 5 ust. 5 oraz art. 6 ust. 4 akapit pierwszy, trzeci i piąty dyrektywy 2001/29/WE zostały implementowane, w ramach implementacji tej dyrektywy, w art. 35 oraz 79 ust. 6 ustawy o prawie autorskim, znajdują zatem zastosowanie także do nowych przepisów o dozwolonym użytku, wprowadzonych zgodnie z art. 3–6 dyrektywy DSM.</i></p>
Art. 8	<p>Korzystanie przez instytucje dziedzictwa kulturowego z niedostępnych w obrocie handlowym utworów i innych przedmiotów objętych ochroną</p> <p>1. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy przewidujące, że organizacja zbiorowego zarządzania – zgodnie z udzielonymi jej przez podmioty uprawnione upoważnieniami – może udzielać instytucji dziedzictwa kulturowego niewyłącznej licencji do celów niekomercyjnych w celu zwielokrotniania, rozpowszechniania, publicznego udostępniania lub podawania do publicznej wiadomości niedostępnych w obrocie handlowym utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną znajdujących się na stałe w zbiorach danej instytucji, niezależnie od tego, czy wszystkie podmioty uprawnione, których dotyczy licencja, udzieliły upoważnienia organizacji zbiorowego zarządzania, pod warunkiem że:</p>	T	<p>art. 1 pkt 8 lit. b projektu ustawy (dot. art. 35²¹ i art. 35¹⁰ ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych),</p> <p>art. 1 pkt 8 lit. a projektu ustawy (dot. art. 35¹⁷ ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>art. 1 pkt 19 projektu ustawy (dot.</p>	<p>Art. 35²¹. pr. aut. Na zasadach określonych w tym oddziale i oddziale 6 instytucje dziedzictwa kulturowego mogą korzystać z utworów niedostępnych w handlu, znajdujących się na stałe w ich zbiorach, na podstawie umowy licencji niewyłącznej zawartej z reprezentatywną organizacją zbiorowego zarządzania, o której mowa w art. 5 ust. 2a ustawy o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi.</p> <p>Art. 35¹⁰. pr. aut. Przepisy tego oddziału oraz oddziałów 6a i 6b mają zastosowanie wyłącznie, gdy uprawniony nie jest reprezentowany w odniesieniu do danego utworu niedostępnego w handlu i na danym polu eksploatacji przez żadną organizację zbiorowego zarządzania na podstawie umowy o zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi albo umowy o reprezentacji w rozumieniu ustawy o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi.</p> <p>Art. 35¹⁷. pr. aut. Korzystanie, o którym mowa w art. 35²¹ i art. 35²⁴ ust. 1, jest dozwolone, jeżeli nie odbywa się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Instytucje dziedzictwa kulturowego mogą uzyskiwać przychody z takiego korzystania, o ile zostaną one przeznaczone na pokrycie bezpośrednich kosztów digitalizacji i rozpowszechniania utworów uznanych za niedostępne w handlu.</p> <p>Art. 101. pr. aut. Do przedmiotów praw pokrewnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 1 ust. 4, art. 6–6², art. 8 ust. 2, art. 21⁴–21⁹, art. 35⁵–35²⁷, art. 35a–35e, art. 39, art. 51, art. 79 i art. 80.</p>

	<p>a) organizacja zbiorowego zarządzania jest, ze względu na udzielone jej upoważnienia, w wystarczającym stopniu reprezentatywna w odniesieniu do podmiotów uprawnionych w przypadku odpowiedniego rodzaju utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną oraz w odniesieniu do praw, które są przedmiotem licencji; oraz</p> <p>b) wszystkie podmioty uprawnione są równo traktowane w odniesieniu do warunków licencji.</p> <p>2. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy przewidujące wyjątek lub ograniczenie dotyczące praw przewidzianych w art. 5 lit. a), b), d) i e) i art. 7 ust. 1 dyrektywy 96/9/WE, art. 2 i 3 dyrektywy 2001/29/WE, art. 4 ust. 1 dyrektywy 2009/24/WE oraz art. 15 ust. 1 niniejszej dyrektywy, aby umożliwić instytucjom dziedzictwa kulturowego podawanie do wiadomości, w celach niekomercyjnych, niedostępnych w obrocie handlowym utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną, które znajdują się na stałe w zbiorach instytucji, pod warunkiem że:</p> <p>a) podane zostanie imię i nazwisko twórcy lub innego dającego się ustalić podmiotu uprawnionego, chyba że okaże się to niemożliwe; oraz</p> <p>b) takie utwory lub inne przedmioty objęte ochroną są podawane do wiadomości na niekomercyjnych stronach internetowych.</p>	<p>N</p> <p>T</p>	<p>art. 101 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p>	<p>Art. 5. 2a. uzz. W zakresie, w jakim art. 35²¹ ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych przewiduje możliwość korzystania z utworów niedostępnych w handlu lub przedmiotów praw pokrewnych na podstawie umowy zawartej z organizacją zbiorowego zarządzania, prawami danej kategorii uprawnionych do danego rodzaju utworów lub przedmiotów praw pokrewnych na danym polu eksploatacji, którzy nie zawarli umowy o zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi z żadną organizacją, zbiorowo zarządza ta organizacja, która jest reprezentatywna w odniesieniu do tych praw.</p> <p>3. Umowa zawarta z reprezentatywną organizacją zbiorowego zarządzania uprawnia użytkownika do korzystania także z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych, do których prawami zarządza ona zbiorowo na podstawie ust. 2 i 2a.</p> <p>Art. 7 ust. 1 pkt 3 uzz</p> <p>3) zrzecza istotną liczbę uprawnionych w zakresie objętym wnioskiem o udzielenie zezwolenia, biorąc pod uwagę ogólną liczbę uprawnionych danej kategorii.</p> <p><i>Obowiązujący art. 4 ust. 3 ustawy o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi.</i></p> <p>Art. 35²⁴. 1. pr. aut. Na zasadach określonych w tym oddziale i oddziale 6 instytucje dziedzictwa kulturowego mogą zwielokrotnić utwory niedostępne w handlu, znajdujące się na stałe w ich zbiorach, oraz udostępniać je publicznie w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym.</p> <p>Art. 35¹⁷. pr. aut. Korzystanie, o którym mowa w art. 35²¹ i art. 35²⁴ ust. 1, jest dozwolone, jeżeli nie odbywa się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Instytucje dziedzictwa kulturowego mogą uzyskiwać przychody z takiego korzystania, o ile zostaną one przeznaczone na pokrycie bezpośrednich kosztów digitalizacji i rozpowszechniania utworów uznanych za niedostępne w handlu.</p> <p>Art. 101. pr. aut. Do przedmiotów praw pokrewnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 1 ust. 4, art. 6–6², art. 8 ust. 2, art. 21⁴–21⁹, art. 35⁵–35²⁷, art. 35a–35e, art. 39, art. 51, art. 79 i art. 80.</p> <p>Art. 8d. u.bz. Instytucje dziedzictwa kulturowego mogą zwielokrotnić znajdujące się na stałe w ich zbiorach bazy danych uznane za niedostępne w handlu oraz udostępniać je</p>
--	---	-------------------	--	--

	<p>3. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy przewidujące, że wyjątek lub ograniczenie przewidziane w ust. 2, mają zastosowanie wyłącznie do tych rodzajów utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną, w odniesieniu do których nie istnieje organizacja zbiorowego zarządzania spełniająca warunki określone w ust. 1 lit. a).</p> <p>4. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy przewidujące, że wszystkie podmioty uprawnione mogą w każdej chwili, łatwo i skutecznie, wyłączyć swoje utwory lub inne przedmioty objęte ochroną z mechanizmu licencyjnego określonego w ust. 1, lub ze stosowania wyjątku lub ograniczenia określonego w ust. 2, ogólnie albo w szczególnych przypadkach, w tym po udzieleniu licencji lub rozpoczęciu danego korzystania.</p>	T	<p>art. 1 pkt 8 lit. b projektu ustawy (dot. art. 35²⁴, art. 35¹⁹, art. 35¹¹, art. 35¹², art. 35¹³, art. 35¹⁴, art. 35¹⁵, art. 35²³ i art. 35¹⁶ ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p>	<p>publicznie w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym. Przepisy oddziału 6 i 6b ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych stosuje się odpowiednio.</p> <p><i>Obowiązujący art. 34 ustawy o prawie autorskim.</i></p> <p>Art. 35²⁴ ust. 2. pr. aut. Przepis ust. 1 stosuje się wyłącznie, jeżeli korzystanie na podstawie przepisów oddziału 6a nie jest możliwe ze względu na brak reprezentatywnej organizacji zbiorowego zarządzania, o której mowa w art. 5 ust 2a ustawy o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi.</p> <p>Art. 35¹⁹. 1. pr. aut. Uprawniony może żądać powstrzymania się od korzystania, o którym mowa w art. 35²¹ i art. 35²⁴ ust. 1, przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego służącego do obsługi portalu, o którym mowa w art. 35¹⁸.</p> <p>2. Organizacja zbiorowego zarządzania, która otrzymała informację o żądaniu uprawnionego, o którym mowa w ust. 1, zaprzestaje zawierania umów, o których mowa w art. 35²¹, oraz zamieszczania danych, o których mowa w art. 35²², w zakresie objętym tym żądaniem.</p> <p>3. Instytucja dziedzictwa kulturowego, która otrzymała informację o żądaniu uprawnionego, o którym mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie rozpoczyna korzystania z utworu w zakresie objętym tym żądaniem – jeżeli informację tę otrzymała przed rozpoczęciem korzystania objętego żądaniem; 2) zaprzestaje korzystania z utworu w zakresie objętym tym żądaniem w terminie miesiąca od otrzymania tej informacji – jeżeli informację tę otrzymała po rozpoczęciu korzystania objętego żądaniem. <p>4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady składania żądania powstrzymania się od korzystania z utworu przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę dostępne funkcje tego systemu oraz konieczność zagwarantowania skutecznego informowania o żądaniu organizacji zbiorowego zarządzania oraz instytucji dziedzictwa kulturowego.</p> <p>5. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, dotyczące konkretnego korzystania może zostać złożone również na piśmie organizacji zbiorowego zarządzania albo instytucji dziedzictwa kulturowego, która zamieściła w portalu, o którym mowa w art. 35¹⁸, dane dotyczące tego korzystania. Organizacja zbiorowego zarządzania przekazuje niezwłocznie informację o tym żądaniu instytucji dziedzictwa kulturowego, której ono dotyczy.</p> <p>Art. 35¹¹. 1. pr. aut. Utworami niedostępnymi w handlu są utwory, w odniesieniu do których, w wyniku działań przeprowadzonych w dobrej wierze i z należytą starannością, stwierdzono, że nie są one dostępne publicznie za pośrednictwem kanałów dystrybucji właściwych dla danego rodzaju utworów w zakresie zaspokajającym racjonalne potrzeby</p>
--	--	---	--	--

	<p>5. Utwór lub inny przedmiot objęty ochroną uznaje się za niedostępny w obrocie handlowym, jeżeli w dobrej wierze można uznać, że cały utwór lub inny przedmiot objęty ochroną nie jest dostępny publicznie za pośrednictwem zwykłych kanałów handlowych, po tym jak podjęte zostały rozsądne działania w celu ustalenia, czy jest on dostępny publicznie.</p> <p>Państwa członkowskie mogą wprowadzić przepisy określające szczegółowe wymogi, takie jak termin ostateczny, w celu ustalenia, czy utwory i inne przedmioty objęte ochroną mogą być licencjonowane zgodnie z ust. 1 lub wykorzystywane na podstawie wyjątku lub ograniczenia przewidzianego w ust. 2. Wymogi te nie mogą wykraczać poza to, co jest konieczne i rozsądne, i nie mogą uniemożliwiać uznania całego zbioru utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną za niedostępne w obrocie handlowym, jeżeli można racjonalnie założyć, że wszystkie utwory lub inne przedmioty objęte ochroną są niedostępne w obrocie handlowym.</p> <p>6. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy przewidujące, że licencje, o których mowa w ust. 1, są uzyskiwane od organizacji zbiorowego zarządzania, która jest reprezentatywna dla państwa członkowskiego, w którym swoją siedzibę ma instytucja dziedzictwa kulturowego.</p> <p>7. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do zbiorów niedostępnych w obrocie handlowym utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną, jeżeli na podstawie racjonalnych działań, o których mowa w ust. 5, istnieją dowody, że zbiory takie składają się w głównej mierze z:</p> <p>a) utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną, z wyjątkiem utworów kinematograficznych lub audiowizualnych, opublikowanych po raz pierwszy lub, w razie braku publikacji, nadanych po raz pierwszy w państwie trzecim;</p> <p>b) utworów kinematograficznych lub audiowizualnych, których producenci mają siedzibę lub miejsce stałego pobytu w państwie trzecim, lub c) utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną należących do obywateli państw trzecich, jeżeli, pomimo podjęcia rozsądnych działań, nie można było określić państwa członkowskiego lub państwa trzeciego zgodnie z lit. a) i b); Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, niniejszy artykuł ma zastosowanie, jeżeli organizacja zbiorowego zarządzania jest w wystarczającym stopniu reprezentatywna, w rozumieniu ust. 1 lit. a), w odniesieniu do podmiotów uprawnionych danego państwa trzeciego.</p>	T	<p>odbiorców.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii organizacji zbiorowego zarządzania, stowarzyszeń twórców, artystów wykonawców i producentów oraz organizacji o zasięgu ogólnopolskim zrzeszających instytucje dziedzictwa kulturowego, może, w drodze rozporządzenia, określić kanały dystrybucji, których sprawdzenie jest w szczególności wymagane w ramach działań, o których mowa w ust. 1, uwzględniając specyfikę dystrybucji danego rodzaju utworów.</p> <p>Art. 35¹². pr. aut. Przy określaniu dostępności utworu nie uwzględnia się obrotu egzemplarzami tego utworu, wobec których miało miejsce wyczerpanie prawa, o którym mowa w art. 51 ust. 3, oraz dostępności opracowań tego utworu.</p> <p>Art. 35¹³. pr. aut. Za utwór niedostępny w handlu nie może zostać uznany utwór, w odniesieniu do którego istnieje duże prawdopodobieństwo, że będzie dostępny w handlu w przeszłości.</p> <p>Art. 35¹⁴. pr. aut. W odniesieniu do zbioru utworów działania, o których mowa w art. 35¹¹ ust. 1, mogą polegać na wrywkowym badaniu dostępności w handlu wybranych utworów należących do zbioru, chyba że za badaniem dostępności poszczególnych utworów przemawia znaczące prawdopodobieństwo ich dostępności.</p> <p>Art. 35¹⁵. pr. aut. Jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo, że pierwsze rozpowszechnienie utworu w danej wersji językowej miało miejsce na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, działania, o których mowa w art. 35¹¹ ust. 1, powinny polegać również na zbadaniu dostępności utworu w handlu w tym państwie.</p> <p>Art. 35²³. 1. pr. aut. Korzystanie, o którym mowa w art. 35²¹, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez instytucję dziedzictwa kulturowego z siedzibą w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym może odbywać się na podstawie umowy licencji niewyłącznej zawartej z zagraniczną organizacją zbiorowego zarządzania w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi, zgodnie z przepisami tego państwa członkowskiego.</p> <p>2. Umowa licencji niewyłącznej, o której mowa w art. 35²¹, może obejmować terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.</p> <p>Art. 35¹⁶. pr. aut. Postanowienia oddziałów 6a i 6b nie mają zastosowania do zbioru utworów, co do którego, w wyniku działań, o których mowa w art. 35¹¹ ust. 1, stwierdzono, że składa się w głównej mierze z:</p>
--	---	---	--

				<ol style="list-style-type: none"> 1) utworów audiowizualnych, których producenci mają siedzibę albo miejsce stałego pobytu w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, 2) utworów innych niż utwory audiowizualne, opublikowanych po raz pierwszy albo, w przypadku braku publikacji – nadanych po raz pierwszy w państwie, o którym mowa w pkt 1, 3) utworów należących do obywateli państwa, o którym mowa w pkt 1, jeżeli pomimo podjęcia działań, o których mowa w art. 35¹¹ ust. 1, nie można było ustalić tego państwa zgodnie z pkt 1 i 2 <p>– chyba że istnieje organizacja zbiorowego zarządzania reprezentatywna w odniesieniu do utworów, pól eksploatacji oraz kategorii uprawnionych tego państwa. W takim przypadku art. 35¹⁵ stosuje się odpowiednio.</p>
Art. 9	Transgraniczne sposoby korzystania	T	art. 1 pkt 8 lit. b projektu ustawy (dot. art. 35 ²³ i art. 35 ²⁶ ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)	<p>Art. 35²³. 1. pr. aut. Korzystanie, o którym mowa w art. 35²¹, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez instytucję dziedzictwa kulturowego z siedzibą w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym może odbywać się na podstawie umowy licencji niewyłącznej zawartej z zagraniczną organizacją zbiorowego zarządzania w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi, zgodnie z przepisami tego państwa członkowskiego.</p> <p>2. Umowa licencji niewyłącznej, o której mowa w art. 35²¹, może obejmować terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.</p> <p>Art. 35²⁶. 1. pr. aut. Korzystaniem, o którym mowa w art. 35²⁴ ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wyłącznie korzystanie przez instytucję dziedzictwa kulturowego mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>2. Korzystanie, o którym mowa w art. 35²⁴ ust. 1, na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez instytucję dziedzictwa kulturowego mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za korzystanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p>
Art. 10	Działania informacyjne	T	art. 1 pkt 8 lit. b projektu ustawy (dot. art. 35 ²² , art. 35 ²⁵ , art. 35 ¹⁸ i art. 35 ²⁰ ustawy o	<p>Art. 35²². 1. pr. aut. Organizacja zbiorowego zarządzania zarejestrowana w portalu, o którym mowa w art. 35¹⁸, przed rozpoczęciem korzystania z utworu niedostępnego w handlu i na 6 miesięcy przed jego rozpowszechnieniem na podstawie art. 35²¹, zamieszcza w tym portalu następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane identyfikujące:

<p>informacje o przysługujących podmiotom uprawnionym możliwościach, o których mowa w art. 8 ust. 4, oraz – gdy tylko staną się dostępne i gdy jest to konieczne – informacje o stronach umowy licencyjnej, objętych nią terytoriach i zakresie korzystania, były stale, łatwo i skutecznie dostępne na jednym przeznaczonym do tego publicznym portalu internetowym na co najmniej sześć miesięcy przed rozpowszechnianiem utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną, ich publicznym udostępnianiem lub podaniem do publicznej wiadomości zgodnie z licencją lub na podstawie wyjątku lub ograniczenia.</p> <p>Portal tworzy i zarządza nim Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 386/2012.</p> <p>2. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy przewidujące, że w razie gdy okaże się to konieczne dla zwiększenia ogólnej świadomości podmiotów uprawnionych, podejmuje się dodatkowe odpowiednie działania informacyjne dotyczące możliwości udzielania przez organizacje zbiorowego zarządzania licencji na utwory lub inne przedmioty objęte ochroną zgodnie z art. 8, udzielonych licencji, sposobów korzystania na podstawie wyjątku lub ograniczenia przewidzianego w art. 8 ust. 2 oraz przysługujących podmiotom uprawnionym możliwości, o których mowa w art. 8 ust. 4.</p> <p>Odpowiednie działania informacyjne, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, podejmuje się w państwie członkowskim, w którym wystąpiono o licencję zgodnie z art. 8 ust. 1, lub, w przypadku sposobów korzystania na podstawie wyjątku lub ograniczenia przewidzianego w art. 8 ust. 2, w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę instytucja dziedzictwa kulturowego. Jeżeli istnieją dowody, takie jak pochodzenie utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną, wskazujące, że świadomość podmiotów uprawnionych można skuteczniej podnieść w innych państwach członkowskich lub państwach trzecich, takie działania informacyjne obejmują również te państwa członkowskie i państwa trzecie.</p>		<p>prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p>	<p>a) utwór i jego twórcę, b) producenta lub wydawcę utworu, c) uprawnionego, któremu w zakresie pól eksploatacji objętych umową licencji niewyłącznej, o której mowa w art. 35²¹, przysługują autorskie prawa majątkowe do utworu – o ile są dostępne;</p> <p>2) informację o zakresie korzystania, do którego uprawnia umowa licencji niewyłącznej zawarta z instytucją dziedzictwa kulturowego;</p> <p>3) dane kontaktowe stron umowy licencji niewyłącznej.</p> <p>2. W przypadku zawarcia przez organizację zbiorowego zarządzania kolejnej umowy licencji niewyłącznej dotyczącej tego samego utworu i uprawnionego organizacja zbiorowego zarządzania uzupełnia wpis w portalu, o którym mowa w art. 35¹⁸, o dane, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, dotyczące tej umowy. Rozpowszechnianie na podstawie tej umowy można rozpocząć po upływie 6 miesięcy od tego uzupełnienia.</p> <p>Art. 35²⁵. 1. pr. aut. Instytucja dziedzictwa kulturowego zarejestrowana w portalu, o którym mowa w art. 35¹⁸, przed rozpoczęciem wielokrotniania utworu niedostępnego w handlu i na 6 miesięcy przed jego publicznym udostępnieniem na podstawie art. 35²⁴ ust. 1, zamieszcza w tym portalu następujące dane:</p> <p>1) dane identyfikujące: a) utwór i jego twórcę, b) producenta lub wydawcę utworu, c) uprawnionego, któremu w zakresie pól eksploatacji wymienionych w art. 35²⁴ ust. 1, przysługują autorskie prawa majątkowe do utworu – o ile są dostępne;</p> <p>2) informację o sposobach korzystania z utworu niedostępnego w handlu;</p> <p>3) swoje dane kontaktowe.</p> <p>Art. 35¹⁸. 1. pr. aut. Instytucja dziedzictwa kulturowego lub organizacja zbiorowego zarządzania, zainteresowana korzystaniem z utworów niedostępnych w handlu albo zawieraniem umów licencji niewyłącznych uprawniających do takiego korzystania, składa wnioski do ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego o dokonanie rejestracji tego podmiotu w portalu utworów niedostępnych w handlu prowadzonym przez Urząd Unii Europejskiej ds. własności intelektualnej w ramach europejskiego obserwatorium do spraw naruszeń praw własności intelektualnej. Wniosek składany jest za pomocą systemu teleinformatycznego służącego do obsługi tego portalu.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego rejestruje wnioskodawcę w tym portalu albo stwierdza, w drodze decyzji, że wnioskodawca nie jest</p>
---	--	---	---

				<p>żadnym z podmiotów, o których mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 35²⁰. pr. aut. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może, po zasięgnięciu opinii organizacji zbiorowego zarządzania, stowarzyszeń twórców, artystów wykonawców i producentów oraz organizacji o zasięgu ogólnopolskim zrzeszających instytucje dziedzictwa kulturowego, nałożyć w drodze rozporządzenia na organizacje zbiorowego zarządzania lub instytucje dziedzictwa kulturowego szczególne obowiązki informacyjne dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakresu, w jakim organizacja zbiorowego zarządzania jest uprawniona do udzielania niewyłącznych licencji dotyczących korzystania z utworów niedostępnych w handlu zgodnie z art. 5 ust. 2a ustawy o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi, 2) danych wskazanych w art. 35²² ust. 1 i w art. 35²⁵, 3) dostępnych sposobów złożenia żądania, o którym mowa w art. 35¹⁹ <p>– biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia uprawnionym wyczerpujących informacji, o których mowa w pkt 1–3.</p>
Art. 11	<p style="text-align: center;">Dialog zainteresowanych stron</p> <p>Państwa członkowskie konsultują się z podmiotami uprawnionymi, organizacjami zbiorowego zarządzania i instytucjami dziedzictwa kulturowego w każdym sektorze przed ustaleniem szczegółowych wymogów zgodnie z art. 8 ust. 5, oraz zachęcają do regularnego dialogu między przedstawicielskimi organizacjami użytkowników i podmiotów uprawnionych, w tym organizacjami zbiorowego zarządzania, a wszelkimi innymi stosownymi organizacjami zainteresowanych stron, aby, w zależności od specyfiki poszczególnych sektorów, zwiększyć adekwatność i przydatność mechanizmów licencyjnych określonych w art. 8 ust. 1 i zapewnić podmiotom uprawnionym skuteczność zabezpieczeń, o których mowa w niniejszym rozdziale.</p>	N		
Art. 12	<p style="text-align: center;">Udzielanie licencji zbiorowych z rozszerzonym skutkiem</p> <p>1. Państwa członkowskie mogą – w odniesieniu do korzystania na swym terytorium i z zastrzeżeniem gwarancji przewidzianych w niniejszym artykule – wprowadzić przepisy przewidujące, że w przypadku gdy organizacja zbiorowego zarządzania, która podlega przepisom prawa krajowego wdrażającego dyrektywę 2014/26/UE, zgodnie z udzielonymi jej przez podmioty uprawnione upoważnieniami, zawiera umowę licencyjną na eksploatację utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną:</p> <p>a) zakres stosowania takiej umowy można rozszerzyć na prawa podmiotów uprawnionych, które nie upoważniły tej organizacji zbiorowego zarządzania do reprezentowania ich w drodze powierzenia, licencji lub innego uzgodnienia umownego; lub,</p> <p>b) w odniesieniu do takiej umowy, organizacja posiada upoważnienie ustawowe</p>	T	art. 3 pkt 2 projektu ustawy (dot. art. 5a ustawy o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi)	<p>Art. 5a. 1. uzz Organizacja zbiorowego zarządzania, która zawiera umowę w zakresie, o którym mowa w art. 21⁴ ust. 1 lub art. 99⁷ ust. 2 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, może rozszerzyć zakres takiej umowy o prawa tej samej kategorii uprawnionych do tego samego rodzaju utworów lub przedmiotów praw pokrewnych na tym samym polu eksploatacji, którymi organizacja ta nie zarządza na podstawie umowy o zbiorowe zarządzanie lub umowy o reprezentacji (rozszerzona licencja zbiorowa), pod warunkiem że w zakresie tego rozszerzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) umowa dotyczy wyłącznie korzystania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) organizacja zbiorowego zarządzania jest reprezentatywna w odniesieniu do tych praw. <p>2. Uprawnieni, o których mowa w ust. 1, mogą w każdym czasie i ze skutkiem natychmiastowym, w drodze oświadczenia złożonego organizacji zbiorowego zarządzania,</p>

<p>lub istnieje domniemanie, że reprezentuje podmioty uprawnione, które nie udzieliły jej odpowiedniego upoważnienia.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby mechanizm licencyjny, o którym mowa w ust. 1, miał zastosowanie tylko w odniesieniu do dokładnie określonych przypadków korzystania, w których uzyskanie zezwolenia bezpośrednio od podmiotów uprawnionych jest zazwyczaj uciążliwe i niepraktyczne w takim stopniu, że zawarcie umowy licencji jest mało prawdopodobne ze względu na charakter korzystania lub rodzaje utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną, a także zapewniają by taki mechanizm licencyjny chronił uzasadnione interesy podmiotów uprawnionych.</p> <p>3. Do celów ust. 1, państwa członkowskie wprowadzają przepisy przewidujące następujące gwarancje:</p> <p>a) organizacja zbiorowego zarządzania jest – ze względu na udzielone jej upoważnienia – w wystarczającym stopniu reprezentatywna dla danego państwa członkowskiego w odniesieniu do podmiotów uprawnionych w przypadku odpowiedniego rodzaju utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną oraz w odniesieniu do praw, które są przedmiotem licencji;</p> <p>b) wszystkie podmioty uprawnione są równo traktowane, w tym w odniesieniu do warunków licencji;</p> <p>c) podmioty uprawnione, które nie upoważniły organizacji udzielającej licencję, mogą w dowolnym czasie łatwo i skutecznie wyłączyć swoje utwory lub inne przedmioty objęte ochroną z mechanizmu licencjonowania ustanowionego zgodnie z niniejszym artykułem; oraz</p> <p>d) podejmuje się odpowiednie działania informacyjne - począwszy od rozsądnego okresu przed rozpoczęciem korzystania z utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną w ramach udzielonej licencji - aby informować podmioty uprawnione o możliwości udzielania licencji przez organizację zbiorowego zarządzania na korzystanie z utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną, o tym, że udzielenie licencji nastąpiło zgodnie z niniejszym artykułem, oraz o przysługujących podmiotom uprawnionym możliwościach, o których mowa w lit. c). Działania informacyjne muszą być prowadzone w sposób skuteczny, tak aby nie było konieczności informowania każdego podmiotu uprawnionego osobno.</p> <p>4. Niniejszy artykuł nie ma wpływu na stosowanie mechanizmów udzielania licencji zbiorowych z rozszerzonym skutkiem zgodnie z innymi przepisami prawa Unii, w tym z przepisami dopuszczającymi wyjątki lub ograniczenia.</p> <p>Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do obowiązkowego zbiorowego zarządzania prawami.</p> <p>Art. 7 dyrektywy 2014/26/UE ma zastosowanie do mechanizmu licencyjnego przewidzianego w niniejszym artykule.</p>			<p>wyłączyć swoje utwory lub przedmioty praw pokrewnych z zakresu rozszerzonych licencji zbiorowych. Przepisy art. 32 ust. 3–5 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że okres, o którym mowa w ust. 3, wynosi 6 miesięcy.</p> <p>3. Organizacja zbiorowego zarządzania, o której mowa w ust. 1, w rozsądnym czasie przed udzieleniem rozszerzonej licencji zbiorowej podaje do publicznej wiadomości, że zamierza udzielić takiej licencji, a następnie, że udzieliła takiej licencji oraz, w każdym przypadku, że uprawnieni mogą złożyć oświadczenie, o którym mowa w ust. 2.”;</p>
---	--	--	---

	<p>5. Jeżeli dane państwo członkowskie przewiduje w swym prawie krajowym mechanizm licencyjny zgodnie z niniejszym artykułem, informuje ono Komisję o zakresie tych odpowiednich krajowych przepisów, celach i rodzajach licencji udzielanych na podstawie tych przepisów, a także o danych kontaktowych organizacji udzielających licencji zgodnie z tym mechanizmem licencyjnym oraz o sposobie, w jaki można uzyskać informacje na temat udzielania licencji i przysługujących podmiotom uprawnionym możliwościach, o których mowa w ust. 3 lit. c). Komisja publikuje tę informację.</p> <p>6. Na podstawie informacji otrzymanych zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu oraz na podstawie konsultacji w ramach Komitetu Kontaktowego ustanowionego w art. 12 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE, do dnia 10 kwietnia 2021 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania w Unii mechanizmów licencyjnych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, ich wpływie na udzielanie licencji i podmioty uprawnione, w tym podmioty uprawnione niebędące członkami organizacji udzielającej licencji lub będące obywatelami lub rezydentami innego państwa członkowskiego, ich skuteczności w ułatwianiu rozpowszechniania treści kulturalnych oraz wpływu na rynek wewnętrzny, w tym transgraniczne świadczenie usług i konkurencję. W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszy wniosek ustawodawczy, w tym w odniesieniu do transgranicznego skutku takich mechanizmów krajowych.</p>			
<p>Art. 13</p>	<p style="text-align: center;">Mechanizm negocjacyjny</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby strony, które napotykają trudności związane z udzielaniem licencji na prawa, w sytuacji gdy starają się zawrzeć umowę na udostępnianie utworów audiowizualnych w ramach świadczenia usług wideo na żądanie, mogły zwrócić się o pomoc do bezstronnego organu lub mediatorów. Bezstronny organ utworzony lub wyznaczony przez państwo członkowskie do celów niniejszego artykułu i mediatorzy udzielają pomocy stronom w prowadzonych przez nie negocjacjach i pomagają stronom w osiągnięciu porozumienia, w tym, w stosownych przypadkach, poprzez zaproponowanie im własnego rozwiązania.</p> <p>Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o organie lub mediatorach, o których mowa w akapicie pierwszym, najpóźniej w dniu 7 czerwca 2021 r. W przypadkach, w których państwa członkowskie postanowiły oprzeć się na mediacji, powiadomienie Komisji obejmuje co najmniej źródło, jeżeli jest dostępne, w którym można znaleźć odpowiednie informacje o powołanych mediatorach.</p>	<p style="text-align: center;">T</p>	<p>art. 1 pkt 17 projektu ustawy (dot. art. 73¹ ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p>	<p>Art. 73¹. 1. pr. aut. Strony negocjujące umowę o publiczne udostępnianie utworu w taki sposób, aby każdy mógł mieć do niego dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym, mogą wystąpić do Komisji Prawa Autorskiego, o której mowa w ustawie o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi, o przeprowadzenie mediacji, wskazując mediatora z listy arbitrów.</p> <p>2. Jeżeli wskazany przez strony mediator wyrazi zgodę na mediację, uzgadnia ze stronami warunki, zasady i harmonogram mediacji.</p> <p>3. Mediator pomaga stronom w osiągnięciu porozumienia i w stosownych przypadkach proponuje własne rozwiązanie.</p> <p>4. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–3 do mediacji stosuje się odpowiednio przepisy o mediacji zawarte w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.</p> <p>5. Obsługę techniczno-organizacyjną mediacji zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, nie dłużej niż przez 3 miesiące od wyrażenia przez mediatora zgody na mediację.</p>

<p>Art. 14</p>	<p>Utworky sztuk wizualnych znajdujące się w domenie publicznej</p> <p>Państwa członkowskie wprowadzają przepisy przewidujące, że w przypadku wygaśnięcia okresu ochrony utworów sztuk wizualnych wszelkie materiały powstałe w wyniku zwielokrotniania tego utworu nie są przedmiotem prawa autorskiego ani praw pokrewnych, chyba że materiał powstały w wyniku tego zwielokrotnienia jest oryginalny w tym sensie, że stanowi własną intelektualną twórczość twórcy.</p>	<p>N</p>		<p><i>Biorąc pod uwagę, że ustawa o prawie autorskim nie przewiduje ochrony nietwórczych fotografii, należy uznać, że nie ma potrzeby wprowadzania dodatkowych regulacji w tym zakresie. Z kolei w przypadku gdy fotografia utrwalająca inny utwór wizualny sama spełnia cechy utworu, podlega ochronie prawnoautorskiej bez względu na to, czy majątkowe prawa autorskie do utworu wizualnego istnieją, czy już wygasły. W drugim przypadku rozpowszechnianie takiej fotografii będzie wymagać co do zasady także zezwolenia twórcy utworu sztuk wizualnych utrwalonego na fotografii.</i></p>
<p>Art. 15</p>	<p>Ochrona publikacji prasowych w zakresie sposobów korzystania online</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają wydawcom publikacji prasowych mającym siedzibę w danym państwie członkowskim prawa przewidziane w art. 2 i art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/29/WE w zakresie sposobów korzystania online z ich publikacji prasowych przez dostawców usług społeczeństwa informacyjnego. Prawa określone w akapicie pierwszym nie mają zastosowania do prywatnych i niekomercyjnych sposobów korzystania z publikacji prasowych przez użytkowników indywidualnych. Ochrona zagwarantowana w pierwszym akapicie nie ma zastosowania do czynności linkowania. Prawa określone w akapicie pierwszym nie mają zastosowania do pojedynczych słów lub bardzo krótkich fragmentów publikacji prasowej.</p> <p>2. Prawa określone w ust. 1 nie naruszają przewidzianych w prawie Unii praw twórców i innych podmiotów uprawnionych w odniesieniu do utworów i innych przedmiotów objętych ochroną zawartych w publikacji prasowej, i nie mają na te prawa żadnego wpływu. Na prawa określone w ust. 1 nie można się powoływać przeciwko twórcom i innym podmiotom uprawnionym, a w szczególności na ich podstawie nie można pozbawiać twórców i innych podmiotów uprawnionych ich prawa do eksploatacji swoich utworów i innych przedmiotów objętych ochroną niezależnie od publikacji prasowej, w skład której wchodzi te utwory lub przedmioty.</p> <p>3. W odniesieniu do praw określonych w ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio art. 5–8 dyrektywy 2001/29/WE, dyrektywę 2012/28/UE oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1564 (19).</p> <p>4. Prawa, o których mowa w ust. 1, wygasają dwa lata po opublikowaniu danej publikacji prasowej. Termin ten liczy się od dnia 1 stycznia roku następującego po dniu, w którym ta publikacja prasowa została opublikowana.</p> <p>Ust. 1 nie ma zastosowania do publikacji prasowych opublikowanych po raz</p>	<p>T</p> <p>T</p>	<p>art. 1 pkt 19 projektu ustawy (dot. art. 99⁷, art. 99¹⁰ i art. 100 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>art. 1 pkt 19 projektu ustawy (dot. art. 99⁸ ustawy o</p>	<p>Art. 99⁷. 2. pr. aut. Wydawcom, bez uszczerbku dla praw twórców i pozostałych uprawnionych, przysługuje wyłączne prawo do korzystania ze swoich publikacji prasowych i rozporządzania nimi w zakresie umożliwiania dostawcom usług społeczeństwa informacyjnego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zwielokrotniania publikacji prasowych techniką cyfrową; 2) publicznego udostępniania ich w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym. <p>3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) własnego użytku osobistego, niezwiązanego z prowadzeniem działalności gospodarczej; 2) czynności odsyłania za pomocą linku do publikacji prasowej udostępnionej na stronie internetowej; 3) pojedynczych słów lub bardzo krótkich fragmentów publikacji prasowej; 4) publikacji prasowych opublikowanych przed dniem 6 czerwca 2019 r.; 5) utworów lub przedmiotów praw pokrewnych zawartych w publikacji prasowej, których ochrona wygasła. <p>Art. 99¹⁰. pr. aut. Przepisy ustawy stosuje się do publikacji prasowych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wydawcy, który ma miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub 2) wydawcy, który ma miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. <p>Art. 100. pr. aut. Wykonywanie praw pokrewnych podlega odpowiednio ograniczeniom wynikającym z przepisów art. 23–35.</p> <p>Art. 99⁸. pr. aut. Prawo, o którym mowa w art. 99⁷ ust. 2, wygasa z upływem dwóch lat następujących po roku, w którym publikacja prasowa została opublikowana po raz pierwszy.</p>

<p>zasadach komercyjnych lub gdy ich działalność nie przynosi znaczących przychodów.</p> <p>3. Jeżeli dostawca usług udostępniania treści online dokonuje czynności publicznego udostępniania lub czynności podawania do publicznej wiadomości na warunkach określonych w niniejszej dyrektywie, ograniczeń odpowiedzialności ustanowionych w art. 14 ust. 1 dyrektywy 2000/31/WE nie stosuje się do sytuacji objętych niniejszym artykułem.</p> <p>Akapit pierwszy niniejszego ustępu nie ma wpływu na ewentualne stosowanie art. 14 ust. 1 dyrektywy 2000/31/WE w odniesieniu do tych dostawców usług do celów wykraczających poza zakres stosowania niniejszej dyrektywy.</p> <p>4. Jeżeli nie udzielono zezwolenia, dostawcy usług udostępniania treści online ponoszą odpowiedzialność za nieobjęte zezwoleniem czynności publicznego udostępniania, w tym podawania do wiadomości publicznej, chronionych prawem autorskim utworów i innych przedmiotów objętych ochroną, chyba że wykażą, że:</p> <p>a) dołożyli wszelkich starań, aby uzyskać zezwolenia, oraz</p> <p>b) dołożyli wszelkich starań – zgodnie z wysokimi standardami staranności zawodowej w sektorze – aby zapewnić brak dostępu do poszczególnych utworów i innych przedmiotów objętych ochroną, w odniesieniu do których podmioty uprawnione przekazały dostawcom usług odpowiednie i niezbędne informacje; oraz w każdym przypadku</p> <p>c) działali niezwłocznie po otrzymaniu odpowiednio uzasadnionego zastrzeżenia od podmiotów uprawnionych w celu zablokowania dostępu do utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną, których dotyczy zastrzeżenie, lub usunięcia ich ze swoich stron internetowych, a także dołożyli wszelkich starań, aby zapobiec ich przyszłemu zamieszczeniu zgodnie z lit. b).</p> <p>5. Przy dokonywaniu oceny, czy dany dostawca usług spełnia obowiązki, o których mowa w ust. 4, oraz w świetle zasady proporcjonalności, należy, między innymi, wziąć pod uwagę:</p> <p>a) rodzaj, odbiorców i skalę świadczonych usług oraz rodzaj utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną zamieszczanych przez użytkowników usługi; oraz</p> <p>b) dostępność odpowiednich i skutecznych środków oraz ich koszt dla dostawców usług.</p> <p>6. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy przewidujące, że w przypadku</p>	<p>T</p> <p>T</p>	<p>autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>art. 1 pkt 4 projektu ustawy (dot. art. 21⁵ ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>art. 1 pkt 4 projektu ustawy (dot. art. 21⁵ ust. 3 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>art. 1 pkt 4</p>	<p>3. Do czynności rozpowszechniania, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.</p> <p>Art. 21⁵. 1. pr. aut. W braku zgody uprawnionego, o której mowa w art. 21⁴ ust. 1, dostawcy usług udostępniania treści online ponoszą odpowiedzialność za rozpowszechnianie utworów bez uprawnienia, chyba że wykażą, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dołożyli najwyższej staranności, aby uzyskać tę zgodę oraz 2) dołożyli najwyższej staranności – zgodnie z wysokimi standardami staranności zawodowej w sektorze – aby zapewnić brak dostępu do poszczególnych utworów, w odniesieniu do których uprawnieni przekazali dostawcom usług odpowiednie i niezbędne informacje, oraz 3) działali niezwłocznie po otrzymaniu od uprawnionych odpowiednio uzasadnionego żądania zablokowania dostępu do utworów, których dotyczy to żądanie, lub usunięcia ich ze swoich stron internetowych, a także dołożyli najwyższej staranności, aby zapewnić brak dostępu do tych utworów w przyszłości, na zasadach określonych w pkt 2. <p>3. Przy dokonywaniu oceny, czy dany dostawca usług udostępniania treści online spełnił przesłanki zwolnienia z odpowiedzialności, o których mowa w ust. 1 i 2, bierze się pod uwagę wszystkie istotne okoliczności sprawy, w szczególności rodzaj i skalę świadczonych usług, krąg użytkowników tych usług, rodzaj rozpowszechnianych utworów oraz dostępność i koszt odpowiednich i skutecznych środków uniemożliwiających dostęp do poszczególnych utworów lub zapobiegających ich ponownemu zamieszczeniu przez użytkowników.</p> <p>2. Dostawcy usług udostępniania treści online, których usługi są dostępne publicznie na terytorium Unii Europejskiej krócej niż trzy lata i których roczny obrót nie przekracza</p>
---	-------------------	--	---

<p>gdy nowi dostawcy usług udostępniania treści online, których usługi są dostępne publicznie w Unii krócej niż trzy lata i których roczny obrót, obliczony zgodnie z zaleceniem Komisji 2003/361/WE (20), nie przekracza 10 mln EUR, warunki wynikające z systemu odpowiedzialności, o którym mowa w ust. 4, są ograniczone do działania na podstawie ust. 4 lit. a), oraz do niezwłocznego podjęcia działań po otrzymaniu odpowiednio uzasadnionego zastrzeżenia w celu zablokowania dostępu do utworów i przedmiotów objętych ochroną, których dotyczy zastrzeżenie, lub usunięcia tych utworów i przedmiotów objętych ochroną ze swych stron internetowych.</p> <p>Jeżeli średnia miesięczna liczba pojedynczych odwiedzających tych dostawców usług, obliczona na podstawie poprzedniego roku kalendarzowego, przekracza 5 milionów, wykazują oni również, że dołożyli wszelkich starań, aby zapobiec dalszemu zamieszczaniu zgłoszonych utworów i innych przedmiotów objętych ochroną, w odniesieniu do których podmioty uprawnione przekazały odpowiednie i niezbędne informacje.</p> <p>7. Współpraca między dostawcami usług udostępniania treści internetowych a podmiotami uprawnionymi nie może prowadzić do uniemożliwiania dostępności utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną zamieszczanych przez użytkowników, które nie naruszają prawa autorskiego i praw pokrewnych, w tym również w przypadku gdy takie twory lub inne przedmioty objęte ochroną są objęte wyjątkiem lub ograniczeniem. Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy w każdym państwie członkowskim mogli opierać na następujących obowiązujących wyjątkach lub ograniczeniach przy zamieszczaniu i udostępnianiu treści wygenerowanych przez użytkowników w ramach usług udostępniania treści online:</p> <p>a) cytowanie, krytyka, recenzowanie;</p> <p>b) korzystanie do celów karykatury, parodii lub pastiszu.</p> <p>8. Stosowanie niniejszego artykułu nie wywołuje skutku w postaci ogólnego obowiązku w zakresie nadzoru. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy przewidujące, że dostawcy usług udostępniania treści online udostępniają podmiotom uprawnionym, na ich żądanie, odpowiednie informacje na temat funkcjonowania swoich praktyk w odniesieniu do współpracy, o której mowa w ust. 4, oraz – w przypadku zawierania umów licencyjnych między dostawcami usług a podmiotami uprawnionymi – informacje na temat wykorzystywania treści objętych umowami.</p>	<p>T</p> <p>T</p> <p>T</p>	<p>projektu ustawy (dot. art. 21⁵ ust. 2 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>art. 1 pkt 4 projektu ustawy (dot. art. 21⁶ ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>art. 1 pkt 4 projektu ustawy (dot. art. 21¹⁰ i art. 21⁷ ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p>	<p>równowartości 10 mln EUR, ponoszą odpowiedzialność za rozpowszechnianie utworów bez uprawnienia, chyba że wykażą okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, a także że działali niezwłocznie po otrzymaniu od uprawnionych odpowiednio uzasadnionego żądania zablokowania dostępu do utworów, których dotyczy to żądanie, lub usunięcia ich ze swoich stron internetowych. Jeżeli średnia miesięczna liczba pojedynczych odwiedzających tych dostawców, obliczona na podstawie poprzedniego roku kalendarzowego, przekracza 5 milionów, dostawcy ci są również obowiązani wykazać, że dołożyli najwyższej staranności, aby zapewnić brak dostępu do tych utworów, w odniesieniu do których uprawnieni przekazali im odpowiednie i niezbędne informacje. Roczny obrót oblicza się zgodnie z zaleceniem Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącym definicji mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. L 124 z 20.05.2003, str. 36).</p> <p>4. Wyłączeń od odpowiedzialności za rozpowszechnianie utworów bez uprawnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się do dostawców usług udostępniania treści online, których głównym celem jest podejmowanie lub ułatwianie działań naruszających prawa autorskie.</p> <p>Art. 21⁶. pr. aut. Współpraca między dostawcami usług udostępniania treści online a uprawnionymi w zakresie stosowania przepisu art. 21⁵ nie może prowadzić do niedostępności utworów zamieszczanych przez użytkowników tych usług zgodnie z prawem, w szczególności na podstawie przepisów o dozwolonym użytku.</p> <p><i>Art. 17 ust. 7 dyrektywy nakazuje także stosowanie do omawianej działalności użytkowników usług DUUTO instytucji dozwolonego użytku w zakresie cytowania, krytyki, recenzowania, karykatury, parodii i pastiszu, stanowiąc tym samym przepisy szczególne względem dyrektywy 2001/29/WE, która traktuje te instytucje dozwolonego użytku jako fakultatywne. W ustawie o prawie autorskim zostały one wprowadzone w art. 29 i 29¹, mają zastosowanie do wszystkich utworów i przedmiotów praw pokrewnych. Nie ma zatem potrzeby wprowadzania w tym zakresie szczególnej regulacji dotyczącej DUUTO.</i></p> <p>Art. 21¹⁰. pr. aut. Z zastrzeżeniem art. 21⁵, dostawcy usług udostępniania treści online nie mają obowiązku sprawdzania rozpowszechnianych treści.</p> <p>Art. 21⁷. pr. aut. Dostawcy usług udostępniania treści online udostępniają uprawnionym, na ich żądanie, odpowiednie informacje na temat funkcjonowania swoich praktyk w odniesieniu do współpracy, o której mowa w art. 21⁶, oraz informacje na temat wykorzystywania utworów, co do których uzyskali zgodę, o której mowa w art. 21⁴ ust. 1.</p> <p>Art. 21⁸. 1. pr. aut. Dostawcy usług udostępniania treści online zapewniają użytkownikom</p>
--	----------------------------	--	--

<p>9. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy przewidujące, że dostawcy usług udostępniania treści online muszą wprowadzić skuteczny i sprawny mechanizm składania skarg i dochodzenia roszczeń, dostępny dla użytkowników ich usług w przypadku sporów dotyczących zablokowania dostępu do zamieszczonych przez nich utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną lub ich usunięcia.</p> <p>Jeżeli podmioty uprawnione żądają zablokowania dostępu do swoich poszczególnych utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną lub ich usunięcia, muszą należycie uzasadnić swoje żądanie. Skargi złożone w ramach tego mechanizmu rozpatruje się bez zbędnej zwłoki, a decyzje o zablokowaniu dostępu zamieszczonych treści lub o ich usunięciu podlegają kontroli przeprowadzanej przez człowieka. Państwa członkowskie zapewniają także, aby do celów rozstrzygania sporów dostępne były pozasądowe mechanizmy dochodzenia roszczeń. Takie mechanizmy muszą umożliwiać bezstronne rozwiązywanie sporów i nie mogą pozbawiać użytkownika ochrony prawnej zapewnianej przez prawo krajowe, z zastrzeżeniem praw użytkowników do korzystania ze skutecznych środków ochrony prawnej. W szczególności państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy mieli dostęp do sądu lub innego właściwego organu sądowego w celu dochodzenia prawa do korzystania z wyjątku lub ograniczenia w zakresie prawa autorskiego i praw pokrewnych.</p> <p>Niniejsza dyrektywa nie wpływa w żaden sposób na zgodne z prawem sposoby korzystania, takie jak korzystanie na podstawie wyjątków lub ograniczeń przewidzianych w prawie Unii, i nie może prowadzić do identyfikacji indywidualnych użytkowników, ani do przetwarzania danych osobowych, chyba że ma to miejsce zgodnie z dyrektywą 2002/58/WE i rozporządzeniem (UE) 2016/679.</p> <p>Dostawcy usług udostępniania treści online informują swoich użytkowników w swoich warunkach korzystania, że mogą oni korzystać z utworów i innych przedmiotów objętych ochroną na podstawie wyjątków lub ograniczeń w zakresie prawa autorskiego i praw pokrewnych przewidzianych w prawie Unii.</p> <p>10. Od dnia 6 czerwca 2019 r. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, organizuje dialog zainteresowanych stron, aby omówić najlepsze praktyki w zakresie współpracy między dostawcami usług udostępniania treści online a podmiotami uprawnionymi. Komisja – w porozumieniu z dostawcami usług udostępniania treści online, podmiotami uprawnionymi, organizacjami użytkowników i innymi właściwymi zainteresowanymi stronami oraz uwzględniając wyniki rozmów zainteresowanych stron – wydaje wytyczne dotyczące stosowania niniejszego artykułu, w szczególności w odniesieniu do współpracy, o której mowa w ust. 4.</p>	<p>T</p> <p>N</p>	<p>art. 1 pkt 4 projektu ustawy (dot. art. 21⁸ i art. 21⁹ ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p>	<p>swoich usług skuteczny i sprawny mechanizm składania skarg i dochodzenia roszczeń w przypadku sporów dotyczących zablokowania dostępu do zamieszczonych przez nich utworów lub ich usunięcia.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Uprawniony, który w ramach mechanizmu, o którym mowa w ust. 1, żąda zablokowania dostępu do utworów lub ich usunięcia, obowiązany jest należycie uzasadnić to żądanie. 3. Spory, o których mowa w ust. 1, rozstrzyga się bez zbędnej zwłoki. 4. Rozstrzygnięcie sporu prowadzące do zablokowania dostępu do utworów lub ich usunięcia wymaga kontroli przeprowadzanej przez człowieka. 5. Spory, o których mowa w ust. 1, mogą być przedmiotem mediacji, o której mowa w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.). <p>Art. 21⁹. 1. pr. aut. Działania dostawców usług udostępniania treści online oraz uprawnionych, o których mowa w art. 21⁴–21⁸, nie mogą prowadzić do identyfikacji indywidualnych użytkowników ani do przetwarzania ich danych osobowych, chyba że zgodnie z dyrektywą 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 201 z 31.07.2002, str. 37) i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2).</p> <p>2. Dostawcy usług udostępniania treści online informują użytkowników swoich usług o warunkach korzystania z tych usług, w tym o możliwości korzystania z utworów na podstawie przepisów o dozwolonym użytku.</p>
--	-------------------	---	---

	Przy omawianiu najlepszych praktyk w szczególności uwzględnia się, między innymi, potrzebę wyważenia praw podstawowych oraz stosowania wyjątków i ograniczeń. Do celów dialogu zainteresowanych stron organizacje użytkowników mają dostęp do odpowiednich informacji przekazanych przez dostawców usług udostępniania treści online na temat funkcjonowania ich praktyk w odniesieniu do ust. 4.			
Art. 18	<p style="text-align: center;">Zasada odpowiedniego i proporcjonalnego wynagrodzenia</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy twórcy i wykonawcy udzielają licencji lub przenoszą swoje wyłączne prawa do eksploatacji ich utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną, mieli oni prawo do odpowiedniego i proporcjonalnego wynagrodzenia.</p> <p>2. Przy wdrażaniu zasady określonej w ust. 1 do prawa krajowego państwa członkowskie mogą stosować różne mechanizmy i uwzględniają zasadę swobody zawierania umów oraz sprawiedliwą równowagę praw i interesów.</p>	T	art. 1 pkt 9 i pkt 16 projektu ustawy (dot. art. 43 ust. 2 ¹ i art. 70 ust. 2 pkt 5 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)	<p>Art. 43. 2. pr. aut. Jeżeli w umowie nie określono wysokości wynagrodzenia autorskiego, wynagrodzenie to powinno być stosowne i proporcjonalne do korzyści wynikających z korzystania z utworu, z uwzględnieniem zakresu udzielonego prawa.</p> <p>Art. 70 ust. 2¹ pkt 5 pr. aut. 5) stosownego wynagrodzenia z tytułu publicznego udostępniania utworu w taki sposób, aby każdy mógł mieć do niego dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym.</p>
Art. 19	<p style="text-align: center;">Obowiązek przejrzystości</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby twórcy i wykonawcy otrzymywali regularnie, co najmniej raz w roku, a także z uwzględnieniem specyfiki każdego sektora, aktualne, istotne i wyczerpujące informacje na temat eksploatacji swoich utworów i wykonań od stron, którym udzielili licencji lub na które przenieśli swoje prawa lub ich następców prawnych, zwłaszcza w odniesieniu do sposobów eksploatacji, wszystkich uzyskanych przychodów i należnego wynagrodzenia.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy w odniesieniu do</p>	T	art. 1 pkt 12 projektu ustawy (dot. art. 47 ¹ i art. 47 ² ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)	<p>Art. 47¹. 1. pr. aut. Twórca ma prawo do regularnego otrzymywania od osoby, na którą przeniósł autorskie prawa majątkowe, lub od osoby, której udzielił licencji, albo ich następców prawnych, aktualnej informacji o bezpośrednich i pośrednich przychodach z korzystania z utworu oraz o wynagrodzeniu należnym w związku z tym korzystaniem, odrębnie dla każdego ze sposobów korzystania, w zakresie niezbędnym dla ustalenia wartości rynkowej praw przeniesionych albo stanowiących przedmiot licencji.</p> <p>2. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest przekazywana z regularnością adekwatną do specyfiki danego sposobu korzystania z utworu, nie rzadziej jednak niż raz w roku.</p> <p>Art. 47². pr. aut. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami artystów wykonawców, stowarzyszeń twórców lub artystów wykonawców oraz właściwych izb gospodarczych, może określić w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) częstotliwość oraz zakres przekazywanej informacji, o której mowa w art. 47¹ ust. 1, dla konkretnych sposobów korzystania z utworów, (...) <p>– biorąc pod uwagę specyfikę poszczególnych sposobów korzystania lub rodzajów utworów.</p> <p><i>Obowiązujący art. 92 ustawy o prawie autorskim.</i></p> <p>Art. 47¹. 3. pr. aut. Jeżeli zobowiązani, o których mowa w ust. 1, udzielili następnie licencji</p>

<p>praw, o których mowa w ust. 1, udzielono następnie licencji, twórcy i wykonawcy lub ich przedstawiciele otrzymali, na ich wniosek, dodatkowe informacje od sublicencjobiorców, w przypadku gdy ich pierwszy kontrahent nie posiada wszystkich informacji, które byłyby niezbędne do celów ust. 1.</p> <p>Jeżeli takie dodatkowe informacje zostaną zażądane, pierwszy kontrahent twórców i wykonawców dostarcza informacje na temat tożsamości tych sublicencjobiorców.</p> <p>Państwa członkowskie mogą wprowadzić przepisy przewidujące, że każdy wniosek kierowany do sublicencjobiorców zgodnie z akapitem pierwszym jest składany bezpośrednio lub pośrednio za pośrednictwem kontrahenta twórcy lub wykonawcy.</p> <p>3. Obowiązek określony w ust. 1 musi być proporcjonalny i skuteczny dla zapewnienia wysokiego poziom przejrzystości w każdym sektorze. Państwa członkowskie mogą wprowadzić przepisy przewidujące, że w należycie uzasadnionych przypadkach, w których obciążenie administracyjne wynikające z obowiązku określonego w ust. 1 stałoby się nieproporcjonalne w świetle przychodów uzyskanych z eksploatacji utworu lub wykonania, obowiązek ogranicza się do rodzajów i poziomu szczegółowości informacji, jakich można racjonalnie oczekiwać w takich przypadkach.</p> <p>4. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że obowiązek określony w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania, jeżeli wkład twórcy lub wykonawcy nie jest znaczący w stosunku do całego utworu lub wykonania, chyba że twórca lub wykonawca wykaże, że potrzebuje informacji do wykonywania swoich praw na podstawie art. 20 ust. 1, i w tym celu zwraca się o te informacje.</p>	<p>T</p> <p>T</p> <p>T</p>	<p>ustawy (dot. art. 47¹ ust. 3 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>art. 1 pkt 12 projektu ustawy (dot. art. 47¹ ust. 5 i art. 47² ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>art. 1 pkt 12 projektu ustawy (dot. art. 47¹ ust. 4 i art. 47² ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p>	<p>i w związku z tym nie posiadają pełnej informacji, o której mowa w ust. 1, powiadamiają o tym fakcie twórcę i udostępniają mu, na jego żądanie, dane identyfikujące licencjobiorcę. W takim przypadku, na żądanie twórcy, brakującej informacji udziela licencjobiorca.</p> <p>Art. 47¹. 5. pr. aut. W uzasadnionych przypadkach, jeżeli koszty lub obciążenie administracyjne związane z realizacją obowiązku wynikającego z przepisów ust. 1 lub 3 okażą się niewspółmiernie uciążliwe w stosunku do przychodów z korzystania z utworu, wykonanie obowiązku można ograniczyć do form i zakresu informacji, których można racjonalnie oczekiwać przy uwzględnieniu specyfiki danego sposobu korzystania z utworu.</p> <p>Art. 47². pr. aut. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami artystów wykonawców, stowarzyszeń twórców lub artystów wykonawców oraz właściwych izb gospodarczych, może określić w drodze rozporządzenia:</p> <p>(...)</p> <p>3) sposoby korzystania, w odniesieniu do których każdorazowo należy uznawać, że wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 47¹ ust. 5, określając równocześnie dla tych sposobów korzystania zakres dopuszczalnego ograniczenia wykonywania obowiązku wynikającego z art. 47¹ ust. 1 lub 3</p> <p>– biorąc pod uwagę specyfikę poszczególnych sposobów korzystania lub rodzajów utworów.</p> <p>Art. 47¹. 4. pr. aut. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się w przypadku, gdy wpływ wkładu twórcy na wartość rynkową eksploatowanej całości nie jest znaczny, chyba że twórca, który żąda informacji, o której mowa w ust. 1, wykaże, że informacja ta jest niezbędna do wykonania prawa, o którym mowa w art. 44.</p> <p>Art. 47². pr. aut. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po zasięgnięciu opinii organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami artystów wykonawców, stowarzyszeń twórców lub artystów wykonawców oraz właściwych izb gospodarczych, może określić w drodze rozporządzenia:</p> <p>(...)</p> <p>2) przypadki, w których każdorazowo należy uznawać, że wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 47¹ ust. 4</p> <p>(...)</p> <p>– biorąc pod uwagę specyfikę poszczególnych sposobów korzystania lub rodzajów</p>
--	----------------------------	--	--

	<p>5. Państwa członkowskie mogą wprowadzić przepisy przewidujące, że w przypadku umów, które podlegają uzgodnieniom zbiorowym lub opierają się na uzgodnieniach zbiorowych, zasady przejrzystości określone w odpowiednim uzgodnieniu zbiorowym mają zastosowanie, pod warunkiem że spełniają kryteria określone w ust. 1–4.</p> <p>6. Jeżeli zastosowanie ma art. 18 dyrektywy 2014/26/UE, obowiązek określony w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania w odniesieniu do umów zawieranych przez podmioty określone w art. 3 lit. a) i b) tej dyrektywy lub przez inne podmioty podlegające przepisom krajowym wdrażającym tę dyrektywę.</p>	N		<p>utworów.</p> <p><i>Przepisy Rozdziału 5 chroniące twórcę uznawane są za mające charakter co najmniej semiimperatywny.</i></p> <p>Art. 47¹. 6. pr. aut. Przepisów ust. 1–5 nie stosuje się do korzystania dokonywanego na podstawie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) umowy o korzystanie z utworów zawartej z organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi albo z niezależnym podmiotem zarządzającym w rozumieniu ustawy o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi, jeżeli twórca otrzymuje informacje, o których mowa w art. 87 tej ustawy; 2) nieodpłatnej licencji udzielonej przez twórcę ogółowi społeczeństwa.
Art. 20	Mechanizm dostosowania umów	T	art. 1 pkt 10 projektu ustawy (dot. art. 44 ust. 2 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)	Art. 44. 2. pr. aut. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do umów o korzystanie z utworów zawieranych z organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi albo z niezależnym podmiotem zarządzającym w rozumieniu ustawy o zbiorowym zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi.
	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby – w przypadku braku obowiązujących uzgodnień zbiorowych przewidujących mechanizm porównywalny do mechanizmu określonego w niniejszym artykule – twórcy i wykonawcy lub ich przedstawiciele mieli prawo zażądać dodatkowego, odpowiedniego i godziwego wynagrodzenia od strony, z którą zawarli umowę o eksploatację praw, lub następców prawnych tej strony, jeżeli pierwotnie uzgodnione wynagrodzenie okazuje się być niewspółmierne niskie w porównaniu do wszystkich późniejszych odnośnych przychodów uzyskiwanych z eksploatacji utworów lub wykonań.</p> <p>2. Ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do umów zawieranych przez podmioty określone w art. 3 lit. a) i b) dyrektywy 2014/26/UE, ani przez inne podmioty, które już podlegają przepisom krajowym wdrażającym tę dyrektywę.</p>			
Art. 21	Alternatywna procedura rozstrzygnięcia sporów	T	art. 1 pkt 15 projektu ustawy (dot. art. 68 ¹ ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)	Art. 68¹. pr. aut. Sprawy, o których mowa w art. 44 i art. 47 ¹ , mogą być przedmiotem mediacji, o której mowa w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.
	<p>Państwa członkowskie wprowadzają przepisy przewidujące możliwość rozstrzygnięcia sporów dotyczących obowiązku przejrzystości na podstawie art. 19 oraz mechanizmu dostosowania umów na podstawie art. 20 w drodze dobrowolnej, alternatywnej procedury rozstrzygnięcia sporów. Państwa członkowskie zapewniają, aby organizacje reprezentujące twórców i wykonawców mogły wszczynać takie procedury na konkretny wniosek jednego lub większej liczby twórców lub wykonawców.</p>			

<p>Art. 22</p>	<p style="text-align: center;">Prawo do odwołania</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku, gdy twórca lub wykonawca udzielili licencji lub przenieśli swoje prawa dotyczące utworu lub innego przedmiotu objętego ochroną na zasadzie wyłączności, twórca lub wykonawca mogli odwołać w całości lub w części licencję lub przeniesienie praw, jeżeli ten utwór lub inny przedmiot objęty ochroną nie jest eksploatowany.</p> <p>2. Szczegółowe przepisy dotyczące mechanizmu odwołania, określone w ust. 1, mogą być wprowadzone w prawie krajowym, biorąc pod uwagę:</p> <p>a) specyfikę poszczególnych sektorów i poszczególnych rodzajów utworów i wykonań; oraz</p> <p>b) jeżeli utwór lub inny przedmiot objęty ochroną zawiera wkład więcej niż jednego twórcy lub wykonawcy, stosunkowe znaczenie poszczególnych wkładów i uzasadnione interesy wszystkich twórców i wykonawców, których dotyczy zastosowanie mechanizmu odwołania przez pojedynczego twórcę lub wykonawcę.</p> <p>Państwa członkowskie mogą wyłączyć twory lub inne przedmioty objęte ochroną ze stosowania mechanizmu odwołania, jeżeli takie twory lub inne przedmioty objęte ochroną zazwyczaj zawierają wkłady wielu twórców lub wykonawców.</p> <p>Państwa członkowskie mogą wprowadzić przepisy przewidujące, że mechanizm odwołania stosowany jest wyłącznie w określonych ramach czasowych, jeżeli takie ograniczenie jest należyście uzasadnione specyfiką sektora lub rodzajem utworu lub innego przedmiotu objętego ochroną.</p> <p>Państwa członkowskie mogą wprowadzić przepisy przewidujące, że twórcy lub wykonawcy mogą podjąć decyzję o zakończeniu wyłączności umowy zamiast odwołania licencji lub przeniesienia praw.</p> <p>3. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy przewidujące, że odwołania przewidzianego w ust. 1 można dokonać dopiero po upływie rozsądnego czasu od zawarcia umowy licencyjnej lub przeniesienia praw. Twórca lub wykonawca powiadamia osobę, której udzielono licencji lub na którą przeniesiono prawa, i określa odpowiedni termin, do którego odbywa się eksploatacja praw przyznanych w ramach licencji lub przeniesienia praw. Po upływie tego terminu twórca lub wykonawca może podjąć decyzję o zakończeniu wyłączności umowy zamiast odwołania licencji lub przeniesienia praw.</p> <p>4. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli brak eksploatacji wynika w przeważającej mierze z okoliczności, co do których można w sposób uzasadniony oczekiwać,</p>	<p>T</p> <p>N</p> <p>T</p>	<p>art. 1 pkt 13 projektu ustawy (dot. art. 57 ust. 1 i 2 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p> <p>art. 1 pkt 13 projektu ustawy (dot. art. 57 ust. 3 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p>	<p>Art. 57. 1. pr. aut. Jeżeli nabywca autorskich praw majątkowych lub licencjodawca, któremu udzielono licencji wyłącznej, nie przystąpi do eksploatacji utworu w terminie 2 lat od przeniesienia majątkowych praw autorskich lub udzielenia licencji, twórca może odstąpić od umowy lub ją wypowiedzieć.</p> <p>2. W przypadku utworów architektonicznych, architektoniczno-urbanistycznych i urbanistycznych okres, o którym mowa w ust. 1, wynosi 20 lat.</p> <p>3. Twórca przed odstąpieniem od umowy o przeniesienie majątkowych praw autorskich zobowiązany jest powiadomić drugą stronę o zamiarze odstąpienia od umowy i wyznaczyć jej dodatkowy termin, nie krótszy niż 6 miesięcy, na przystąpienie do eksploatacji utworu. Po upływie tego terminu twórca może odstąpić od umowy.</p> <p>4. Twórca, który udzielił licencji wyłącznej, zobowiązany jest powiadomić drugą stronę o zamiarze wypowiedzenia umowy licencyjnej i wyznaczyć dodatkowy termin, nie krótszy niż 6 miesięcy, na przystąpienie do eksploatacji utworu. Po upływie tego terminu twórca może wypowiedzieć umowę albo udzielić licencji innym osobom. Licencja wyłączna staje się</p>
-----------------------	--	----------------------------	---	--

	<p>że twórca lub wykonawca może im zaradzić.</p> <p>5. Państwa członkowskie mogą wprowadzić przepisy przewidujące, że wszelkie postanowienia umowne stanowiące odstępstwo od mechanizmu odwołania, o którym mowa w ust. 1, są skuteczne wyłącznie wówczas, gdy opierają się na uzgodnieniach zbiorowych.</p>	N		<p>wówczas licencją niewyłączną.</p> <p>6. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1–3, nie przysługują twórcy, jeżeli utwór nie jest eksploatowany z przyczyn leżących po stronie twórcy.</p> <p>5. Wyplacone twórcy wynagrodzenie z tytułu przeniesienia majątkowych praw autorskich albo udzielenia licencji nie podlega zwrotowi.</p>
Art. 23	<p style="text-align: center;">Przepisy wspólne</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie postanowienia umowne, które uniemożliwiają przestrzeganie art. 19, 20 i 21, były bezskuteczne w odniesieniu do twórców i wykonawców.</p> <p>2. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy przewidujące, że art. 18-22 niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania do twórców programu komputerowego w rozumieniu art. 2 dyrektywy 2009/24/WE.</p>	T	<p>art. 1 pkt 18 projektu ustawy (dot. art. 77 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych)</p>	<p>Art. 77. 1. pr. aut. Do programów komputerowych nie stosuje się przepisów art. 16 pkt 3–5, art. 20, art. 23, art. 231, art. 26², art. 27, art. 28, art. 33²–33⁵, art. 43, art. 44, art. 47¹, art. 47², art. 49 ust. 2, art. 56, art. 57, art. 60, art. 62 i art. 68.</p>
Art. 24	<p style="text-align: center;">Zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2001/29/WE</p> <p>1. W dyrektywie 96/9/WE wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) art. 6 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„b) korzystania z baz danych wyłącznie w charakterze ilustracji w celach dydaktycznych lub badawczych, o ile wskazane jest źródło oraz w zakresie uzasadnionym przez niekomercyjny cel, który ma być osiągnięty, bez uszczerbku dla wyjątków i ograniczeń przewidzianych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790</p> <p>b) art. 9 lit. b) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„b) w przypadku pobierania w charakterze ilustracji w celach dydaktycznych lub badawczych, o ile wskazane jest źródło oraz w zakresie uzasadnionym przez niekomercyjny cel, który ma być osiągnięty, bez uszczerbku dla wyjątków i ograniczeń przewidzianych w dyrektywie (UE) 2019/790;”;</p> <p>2. w dyrektywie 2001/29/WE wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) art. 5 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„c) w odniesieniu do szczególnych czynności zwielokrotniania dokonywanych przez ogólnodostępne biblioteki, instytucje edukacyjne lub muzea, lub przez</p>	N		

	<p>archiwa, których celem nie jest osiągnięcie bezpośredniej lub pośredniej korzyści majątkowej lub handlowej, z zastrzeżeniem wyjątków lub ograniczeń przewidzianych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790;</p> <p>b) art. 5 ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„a) korzystania wyłącznie w celach zilustrowania w ramach nauczania lub badań naukowych, o ile wskazane jest źródło, łącznie z imieniem i nazwiskiem twórcy, chyba że okaże się to niemożliwe, i w stopniu uzasadnionym przez niekomercyjny cel, który ma być osiągnięty, bez uszczerbku dla wyjątków i ograniczeń przewidzianych w dyrektywie (UE) 2019/790;”;</p> <p>c) w art. 12 ust. 4 dodaje się litery w brzmieniu:</p> <p>„e) badanie wpływu transpozycji dyrektywy (UE) 2019/790 na funkcjonowanie rynku wewnętrznego i sygnalizowanie ewentualnych trudności związanych z transpozycją;</p> <p>f) ułatwianie wymiany informacji o istotnych zmianach zachodzących w ustawodawstwie i orzecznictwie, jak również o praktycznym zastosowaniu środków podjętych przez państwa członkowskie w celu wdrożenia dyrektywy (UE) 2019/790;</p> <p>g) omawianie wszelkich innych kwestii wynikających ze stosowania dyrektywy (UE) 2019/790.”.</p>			
Art. 25	<p>Relacja z wyjątkami i ograniczeniami określonymi w innych dyrektywach</p> <p>Państwa członkowskie mogą przyjmować lub utrzymywać w mocy szersze przepisy zgodne z wyjątkami lub ograniczeniami określonymi w dyrektywach 96/9/WE i 2001/29/WE w odniesieniu do sposobów lub obszarów korzystania objętych wyjątkami lub ograniczeniami przewidzianymi w niniejszej dyrektywie.</p>	N		
Art. 26	<p>Stosowanie w czasie</p> <p>1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wszystkich utworów i innych przedmiotów objętych ochroną, które są chronione na podstawie przepisów prawa krajowego z dziedziny prawa autorskiego w dniu 7 czerwca 2021 r. lub po tej dacie.</p> <p>2. Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla umów zawartych i praw uzyskanych przed dniem 7 czerwca 2021 r.</p>	N		
Art. 27	<p>Przepisy przejściowe</p> <p>Umowy dotyczące licencji lub przeniesienia praw twórców i wykonawców podlegają obowiązkowi przejrzystości określonego w art. 19 od dnia 7 czerwca 2022 r.</p>	N		

Art. 28	<p style="text-align: center;">Ochrona danych osobowych</p> <p>Przetwarzanie danych osobowych prowadzone w ramach niniejszej dyrektywy odbywa się zgodnie z dyrektywą 2002/58/WE oraz rozporządzeniem (UE) 2016/679.</p>	N		
Art. 29	<p style="text-align: center;">Transpozycja</p> <p>1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 7 czerwca 2021 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.</p> <p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposoby dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.</p> <p>2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.</p>	N		
Art. 30	<p style="text-align: center;">Przegląd</p> <p>1. Najwcześniej w dniu 7 czerwca 2026 r. Komisja dokonuje przeglądu niniejszej dyrektywy i przedstawia sprawozdanie na temat jego najistotniejszych wyników Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.</p> <p>Do dnia 7 czerwca 2024 r. Komisja ocenia wpływ szczególnego systemu odpowiedzialności określonego w art. 17 i mającego zastosowanie do dostawców usług udostępniania treści online, których roczne obroty nie przekraczają 10 mln EUR i których usługi są dostępne publicznie w Unii krócej niż trzy lata, zgodnie z art. 17 ust. 6, oraz, w stosownych przypadkach, podejmują działania zgodnie z wnioskami wynikającymi z przeprowadzonej oceny.</p> <p>2. Państwa członkowskie dostarczają Komisji informacji niezbędnych do sporządzenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.</p>	N		
Art. 31	<p style="text-align: center;">Wejście w życie</p> <p>Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p>	N		
Art. 32	<p style="text-align: center;">Adresaci</p> <p>Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.</p>	N		

Potwierdzam zgodność kopii z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	1242056.4665052.4659603
Nazwa dokumentu	Tabela zgodności.docx
Tytuł dokumentu	Tabela zgodności
Skrót dokumentu	A30797210C0556C6864726C1FD8963D3ADCD3E D2
Wersja dokumentu	1.0
Akceptacja	Sellin Jarosław, 2022-06-15 10:56:53, wersja 1.0 (Sekretarz Stanu, R (R), R (R)) Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Akceptacja	Falkowska-Gołębiewska Katarzyna, 2022-06-14 17:12:42, wersja 1.0 (Dyrektor, Departament Prawa Autorskiego i Filmu (DPAiF), Departament Prawa Autorskiego i Filmu (DPAiF)) Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Akceptacja	Barski Jacek, 2022-06-10 16:23:21, wersja 1.0 (Naczelnik Wydziału, Departament Prawa Autorskiego i Filmu (DPAiF), Wydział Prawa Autorskiego (DPAiF-WA)) Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
	EZD 3.104.37.37.41746

Data wydruku:	2022-06-20 08:59:49
Autor wydruku:	Jackiewicz Monika